

ODLIČNI KRANJCI.

SEBRAL

M. SLEKOVEC,

kapelan pri sv. Lovrenci na Dravskem polji.

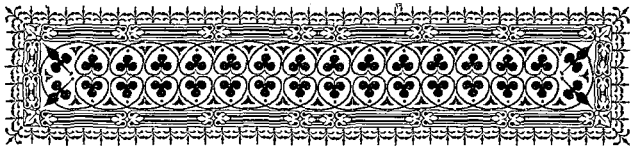
~~~~~  
PONATIS IZ „SLOVENCA“.  
~~~~~


V LJUBLJANI 1887.

~~~~~
Založil pisatelj. — Tisk »Katoliške Tiskarne«.

Odlični Kranjci.

Domovine dika in ponos so odlični rojaki — več ko takih kateri kraj šteje, bolje slovi. V tem oziru materi Slavi slavo pomnožiti, zbiram že več let imena slovenskih sinov, ki so bili v kak višji stan dospeli. V naslednjih vrsticah hočem spoštovane čitatelje te knjižice seznaniti z nekterimi duhovniki, ktere je Kranjska porodila, da se njih imena pozabljivosti rešijo. Da pa precej obširno tvarino ložej pregledamo, razvrstili smo imena krajev in oseb po abecednem redu.

1. Brezovec pri Ljubljani.

Turk Lukež, Brezovčan, je bil od Lavantinskega škofa Lenarta posvečen v soboto „Sicientes“ l. 1515. v subdijakona, na veliko soboto i. l. pa v dijakona. ¹⁾

2. Cerklje, zelo stara župnija pri Kranji, je porodila več duhovnikov.

---

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

K o s A l e š, rojen 13. julija 1793, je bil v mašnika posvečen 18. septembra 1819. Kapelanoval je v Bohinjski Bistrici do oktobra 1822, na Breznici do jeseni 1824, v Radovljici do pusta 1825, v Kamniku do 10. oktobra 1826 in naposled do 3. oktobra 1834 v Naklem. Potem je postal farni vikarij v Hotedršici. L. 1864. je šel v pokoj v rojstveni kraj, kjer je tudi umrl. ¹⁾

S a u e r l e L o v r o. L. 1640. v mašnika posvečen, je pastiroval v Cerkljah dve leti, v Velesovem tri leta, v Mengši dve leti in v Čemšeniku tri leta. Potem je bil 1650 do 1652 vikarij pri sv. Janžu na Peči na slov. Štajarskem. ²⁾

Š i m e n i č J a n e z K r i z o s t., zelo učen bogoslovec in slaven pridigar, je služil nekaj časa za duhovnega pomočnika pri sv. Ksaverji na Stražah, a l. 1722. je postal vikarij v Podčetrtku. Umrl je od mrtvouda zadet v Mengši, kjer je zadnji čas bil beneficijat. ³⁾

W a l i c h L e n a r t „ex Circul. habens Indultum aplicum a Rdmu ptre et dno Petro Paulo Vergerio Legato a latere etc.“, je bil od Lavantinskega škofa Filipa posvečen na binkoštni ponedeljek (17. maja) 1535 v subdijakona, v torek potem v

¹⁾ A. Koblar, „Zgodovina farâ Ljubljanske škofije“, II., 95.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum uud die Diöcese Lavant“, V., 316.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II., b., 103.

dijakona, v sredo pa v mašnika. ¹⁾ 1546 in 1547 je bil vikarij na Rečici. ²⁾

3. Črnomelj na Dolenjskem je rojstven kraj sledečih duhovnikov:

Majerlič Matija. Rojen dné 23. febr. 1760, je bil 26. aprila 1791 v mašnika posvečen. Z dekretom od 1. avgusta 1796 je bil od sv. Ilija pri Turjaku, kjer je od l. 1794. kapelanoval, premeščen za vikarija v Celje. Ondi je služboval do 28. maja 1804, ko je postal župnik v Teharjah. Dné 10. februvarija 1826 je stopil v pokoj in je umrl v Teharjah 18. decembra 1827. ³⁾

Panijan Janez Krst. Rojen l. 1734., je bil l. 1759. v mašnika posvečen. Kapelanoval je prvi dve leti v Ljutomeru, potem pa do l. 1765. pri sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. Takrat je bil premeščen k Veliki nedelji, kjer je služboval do l. 1772., ko je postal Leeb-ov beneficijat na Ptuji. ⁴⁾ Umrl je ondi 66 let star 8. apr. 1800 „an Faulungsfieber“, kakor ondotna mrtvaška knjiga omenja.

Starih Jakob. Dné 15. avgusta 1763 v mašnika posvečen, je kapelanoval od 1. mája 1765 do 15. julija 1769 v Monsbergu, potem pa do novega leta 1770 na Hajdinu. L. 1777. je bil kapelan

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II., b., 187.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, III., 342, in Celjska kronika, 252.

⁴⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

v Hočah, l. 1779. pa je postal vikarij pri sv. Janžu na Dravskem polji, kjer je služil 16 let. Dné 11. decembra 1795 šel je v pokoj ter je živel prva leta pri sv. Janžu, od koder je 23. julija 1800 šel oskrbovat župnijo sv. Lovrenca na Dravskem polji. Po prihodu novega župnika Jerneja Rojka dné 21. marca 1801 je še opravljal pri sv. Lovrencu eno leto službo kapelana, potem pa je odšel v svojo domovino. Čez nekaj let se je vrnil zopet na Štajarsko in je umrl na Hajdinu 5. sept. 1813. ¹⁾

Staríha Martin, rojen l. 1655., je bil „ad indultum Pontificis ad tit. proprii matrimonii“ posvečen v mašnika l. 1683. Poznej je pristopil k nemškemu redu in je dné 1. maja 1693 postal župnik v Središči. Od tod je l. 1701. šel župnikovat k sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. ²⁾ L. 1704. je pri Jeruzalemu v tako imenovanem „Babjem klancu“ s pomočjo faranov premagal divje Kruce, ki so bili z Ogerskega tje prihruli ter si je s tem junaškim činom pridobil slavno ime: „Victoriosus“. ³⁾ Umrl je l. 1720.

Staríha Matíja — „Croata Tschernemblensis“ — od novembra 1714 do junija 1717 kapelan v Ljutomeru, od 1720 do 1743 pa župnik pri sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. ⁴⁾ Poprej imenovani Staríha Martin mu je bil stric.

---

¹⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradci, in J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, I., 519.

²⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradci.

³⁾ „Slov. Gospodar“ 1880, št. 9.

⁴⁾ Knezoškofjski arhiv v Mariboru.

4. Dol (Lustthal).

Fassl Matija „Carniolus, Lustthallensis, ss. Theologiae auditor“ je bil „ad tit. L. B. de Gussitsch“ posvečen v mašnika 13. julija 1766. ¹⁾ Z novim letom 1770 je začel službovati kot drugi kapelan pri sv. Križi višje Ljutomera, kjer je 32 let star še istega leta umrl. Pokopali so ga 9. maja 1770. ²⁾

5. Idrija.

Šturm Jernej, rojen 28. avgusta 1782, je bil 18. septembra 1808 v mašnika posvečen. Kapelanoval je do 1809 v Gornjemgradu, potem pa do 1811 v Pišecah. Od ondot je prišel v Rogatec, od tam pa l. 1812. na Vransko, kjer je služil 5 let. L. 1817. je šel v Laški trg, od tam pa čez tri leta za provizorja v Loko. L. 1821. je kapelanoval v Žalci, a že 1. novembra t. l. je nastopil župnijo sv. Gere v Sedrašu. Umrl je ondi 22. avg. 1835. ³⁾

6. Ig.

Gregor, sin Štefana. Lavantinski škof Lenart ga je posvetil na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516.

¹⁾ Knezoškofijski arhiv v Mariboru.

²⁾ Mrtvaška knjiga sv. Križa ima: „1770 9. Maii sepultus est Reverendus Dnus Mathias Fassl, Carniolus ex Lustthal, coop. Secund. ad s. Crucem aet. 32 ann. provisus oibus per Ioannem Panyan, coop.“

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, IV., b., 367 in 368.

v dijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v mašnika. ¹⁾

Zdravje Janez je bil l. 1651. duhovni pomočnik v Gornjemgradu, l. 1652. pa kapelan na Vranskem. ²⁾

7. Jesenice.

Noč Lovro, „Magist. Philos. et theologus speculativus“, do l. 1738. instruktor v Karolovišči v Ljubljani, potem duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji v Stražah, poznej kapelan v Pilštanji. ³⁾

Stroj Janez Evang., rojen 14. decembra 1785, je bil v mašnika posvečen 15. sept. 1811. Kapelanoval je do 1812 v Velikovci, potem do 1815 v Čadramu. Od tod je prišel v Konjice, kjer je služboval do l. 1818., ko je bil v Žreče premeščen. Čez dve leti ga premestijo v Dobovo, od tam pa čez pol leta v Loče. L. 1821. prišel je k sv. Križi pri Slatini, a še v tistem letu je odšel v Škale, kjer je kapelanoval do l. 1824. Takrat je postal provizor v Gorenji Ponikvi. Isto službo je opravljal l. 1825. tudi pri sv. Vidu pri Valdeku, dokler ni postal 25. okt. i. l. župnik pri sv. Marjeti pri Polzeli. Ovo župnijo je oskrboval do 23. aprila 1851, potem pa je šel v pokoj in je živel v Polzeli,

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, IV., a., 111.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II. b., 106.

kjer je imel lastno hišo. Umrl je 28. avg. 1861.¹⁾

8. Sv. Jurij pri Kranji.

Aleš Peter je bil 1717 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, poznej pa kapelan v Litijski višji dijakoniji.²⁾

9. Kamnik.

Aurifaber Boštjan iz Kamnika je bil od Lavantinskega škofa Lenarta „ad tit. provisionis mense nobilis armigeri Martini Reymsschussl“ posvečen na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ leta 1513. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514. pa v mašnika.³⁾

Baltažar Andrej, posvečen od istega škofa na kvaterno soboto: „Caritas dei“ l. 1510. v subdijakona „ad tit. provisionis Rnde dne Barbare priorisse tociusque conventus in Michelstetn.“⁴⁾

Beč Anton, rojen v Kamniku l. 1790., je kapelanoval v Gornjemgradu 1815 in 1816, potem do 1819 na Vranskem. Od tod se je preselil v Žalec, kjer je služboval do 23. aprila 1821, ko je postal župnik v Grižah. Čez 11 let (23. aprila 1832) je odšel župnikovat v Gotovlje, ter je umrl ondi 16. aprila 1836.⁵⁾

¹⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, III., 499.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II., b., 101.

³⁾ in ⁴⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

⁵⁾ J. Orožen, „Das Bisthum u. die Diöcese Lavant“ III., 468 in 425.

Fabijan Franc Ser., Kamničan, je župnikoval od 1. julija 1698 do 1. novembra 1701 v Rušah, potem se je podal na Koroško v Vetrinjo k cistercijcem ter je kot br. Bernard oskrboval več župnij. Umrli je l. 1748.¹⁾

Gluman Gregor „de Stain“, je bil od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Caritas dei“ l. 1515. posvečen v mašnika.²⁾

Gregor iz Kamnika od 1357 kapelan v Trbovljah.³⁾

Grus Matija, rojen v Kamniku l. 1642., je bil v mašnika posvečen l. 1666. Umrli v Kranji 17. decembra 1718.⁴⁾

Hasiber Gašpar „de Stain“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na veliko soboto leta 1516. v dijakona.⁵⁾

Japelj Jurij, rojen 11. aprila 1744, je bil 23. septembra 1769 v Trstu v mašnika posvečen. Ta slaven mož je umrl kot izvoljen Tržaški škof v Celovci dné 11. oktobra 1807.⁶⁾

Karpentari Janez „de Stain“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1513. v subdijakona, na veliko soboto i. l. v

¹⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, I., 381.

²⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum u. die Diöc. Lav.“ IV., b., 399.

⁴⁾ A. Koblar, „Zgodovina farâ Ljubljanske škofije“, II., 76.

⁵⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

⁶⁾ „Drobtinice“ 1852, 121—129; A. Koblar II., 80—82.

dijakona, na kvaterno soboto: „Venite adoremus“, i. l. pa v mašnika.¹⁾

Kočevar Jernej iz Kamnika posvečen od istega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1513. v mašnika.²⁾

Laubinger Janez, rojen l. 1630., posvečen l. 1658., je služil v Loki in na Dolgem, potem pa od l. 1659. do l. 1666. kot namestnik in pomočnik v Naklem.³⁾

Majetič Janez 1716 in 1717 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Štražah.⁴⁾

Makovic Jožef „Carniolus, Lytopolitanus, olim cooperato in Piscház, Districtus Landstrassensis approbatus 8. Julii 1749 pro operario in Siessenperg.“⁵⁾

Merklah Simon „de Stain“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1522. v dijakona.⁶⁾

Mertlič Lenart „de Stain“ bil je od istega škofa Lenarta posvečen na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515., v akolita, v soboto: „Veni et ostende“ i. l. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ leta 1516. pa v dijakona.⁷⁾

1) in 2) Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

3) A. Koblar, II., 88.

4) J. Orožen, II., b., 101.

5) Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum districtus Rudolphswertensis per Styriam Inferiorem Ab Anno 1730 (rokopis).

6) in 7) Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

Mihael iz Kamnika, korar Ljubljanski, naveden kot priča v listini od dne 4. avgusta 1467.¹⁾

Reich Valentin „Carniolus, Lytopolitanus aet. 28 ann. approbatus 18. Decembris 1759 pro subsidiario sive capellano Arcis in Siessenheim.“²⁾

Romšak Anton okoli 1730 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem v Kamniku.³⁾

Selnik Martin „de Stain“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1521. v mašnika.⁴⁾

Terbišek Peter 1716 in 1717 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah.⁵⁾

Žagar Franc, rojen 1724, posvečen „ad tit. mensae Valentini Petritsch“ l. 1750., je postal leta 1764. vikar pri sv. Tomaži više Velike nedelje, kjer je služboval do 16. maja 1768, ko se je preselil na župnijo sv. Miklavža v Ljutomerskih goricah. Ondi je župnikoval do 1773.⁶⁾

Žehel Jurij, zak. sin Valentina Žehel-a in Gere, je 1558 postal župnik v Mariboru, kjer je služboval do 1586, ko je umrl. Njegova mati Gera je umrla v Mariboru dné 23. maja 1580 in ima v stolni cerkvi spominek.⁷⁾

1) J. Orožen, „Das Bisthum u. die Diöcese Lavant“, VI., 227.

2) Cathalogus.

3) J. Orožen, II., b., 106.

4) Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

5) J. Orožen. II., b., 101.

6) Knezoškofijski arhiv v Gradei.

7) J. Orožen, I., 559.

Žlebnik Martin, posvečen 1664, je bil nekaj časa duhovni pomočnik v Gornjemgradu, l. 1672 pa je postal vikar v Ljučah. 1682—1686 je bil vikar v Mozirji.¹⁾

10. Kočevje.

Fric Janez Krst., posvečen v mašnika 23. aprila 1639 „ad tit. monasterii Pöllau“.²⁾

Lux Gašpar „de Gotschee aquil. dioec.“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Remeniscere“ l. 1515. v dijakona.³⁾

Miklavž, Jakoba sin, posvečen od istega škofa Lenarta v mašnika l. 1510. „Sabbatho quatuor tempor., quo in Ecclia Dei canitur pro introitu missae: Caritas dei“.⁴⁾

Pergner Tomaž „de Gotschee“ posvečen v mašnika v soboto: „Remeniscere“ l. 1515.⁵⁾

Pileator Jurij ali prav za prav Klobučar, kajti to pomeni njegovo latinsko imé, je bil okoli l. 1565. v spodnjem Kočevji rojen. Stariši so mu bili Gregor in Ana Pileator. Prvo sv. mašo je služil l. 1590. v Kamnici pri Mariboru, kjer je njegov ujec Adam Piscator (Ribič) bil župnik. Pri njem je potem tudi nekaj čez tri leta kapelanoval. L. 1593. je prišel za slovenskega kapelana v Maribor, kjer so mu čez štiri leta dali službo „kurmeister“-ja, katero je dve leti opravljal. Leta 1599. je postal

1) J. Orožen, II. b., 147 in 228.

2) Knezoškofjski arhiv v Gradcu.

3) Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

4) in 5) Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

župnik v Hočah, l. 1601. dné 19. oktobra pa še v Mariboru. Povrhu je koncem l. 1599. kupil od nekoga Križaja še župnijo sv. Vida, katero pa je leta 1602. prodal Ernestu Latomu, bivšemu župniku pri sv. Petru niže Maribora. Ker pa je med tem dobil v last tudi župnijo v Lembahu, imel je ob enem tri župnije. Slednjo je kmalu drugemu prepustil, a l. 1610. je od cesarja Ferdinanda dobil v oskrbovanje zopet župnijo sv. Vida, katero je s cesarjevim dovoljenjem l. 1617. prodal minoritom v Gradci. Oktobra 1630 so mu vzeli Mariborsko župnijo, čez tri leta še tudi Hočko in tako je on, ki je svoje dni imel štiri župnije v lasti, umrl v spomladi leta 1637. zadolžen — brez župnije. Slednji čas svojega življenja je bil na duhu zeló oslabel. — L. 1634. ni znal več ne „formam absolutiois“, ne „verba consecrationis super calicem“. ¹⁾

O priliki škofovega obiskovanja v Mariboru dné 17. novembra l. 1621. je „chorimagister“ Andrej Ahačič rekel, da se zoper župnika Pileatorja nima drugega pritožiti, — „praeterquam quod aliquando vilia vina mensae apponit“. Tudi kapelan Adam Preprost — „nihil gravaminis habet contra D. Parochum; quod autem caeteri de vino conqueruntur, veritati consentaneum — ait — non esse. Solum hoc deposuit, quod naro celebret D. Parrochuš et domesticis suspectus redditur“. ²⁾

¹⁾ J. Orožen, „Das Bisthum u. die Diöcese Lavant“, I., 562.

²⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

Plešec Janez „de Gotschee“ je bil od Lavantinskega škofa Lenarta posvečen na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1516. v akolita, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1517. v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika.¹⁾

Schletrer Janez je prejel na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1510. presbiterat od istega škofa Lenarta.²⁾

Schrötl Bolfenk, Kočevar, je bil 23. jun. 1480 izvoljen opatom slavnega samostana Runskega na Štajarskem, kjer je umrl 15. aprila 1515.³⁾

Tunkl Peter „de Gotschee“ v mašnika posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta l. 1510. — „Sabbatho quatuor tempor., quo in Ecclesia Dei canitur pro introitu missae: „Caritas Dei“.

11. Kranj.

Bajželj Andrej od jeseni l. 1650. do aprila 1657. kapelan Nakelski, okoli l. 1670. pa farni vikarij v Križih pri Tržiči.⁴⁾

Banko Matej od 1807 župnik na Sori, kjer je umrl dné 28. aprila 1824.⁵⁾

Brecelj Jernej „de Crainburga“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1516. v subdijakona, na veliko soboto i. l. v

¹⁾ in ²⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

³⁾ C. Schmutz, Hist. topog. Lexicon v. Steiermark III., 338.

⁴⁾ A. Koblar, II., 83.

⁵⁾ A. Koblar, I., 84.

dijakona, na kvaterno soboto: „Caritas dei“ i. l. pa v mašnika.¹⁾

Compar Martin, rojen v Kranji, je bil 7 let „musicus“ v Gornjem gradu, l. 1625. pa so ga v mašnika posvetili. Potem je kapelanoval 1625—1629 v Gornjem gradu, 1629 na Rečici, pozneje do 1632. v Braslovčah. Takrat je postal vikarij pri sv. Martinu pri Šaleku in je služboval ondi do 1643, ko se je preselil v Šoštanj. A l. 1652. se je vrnil nazaj k sv. Martinu in je oskrboval župnijo do 25. maja 1658, ko ga je komisar ob službo djal.²⁾

Danjelčič Matej 1761—1763 bogoslovec v Gornjem gradu, potem kapelan v Starem trgu. Pozneje je bil farni vikarij pri sv. Juriju pod Tabrom, kjer je umrl 80 let star 4. sept. 1809. Meseca maja 1809 so sivega starčka francoski vojaki v farovžu napadli in oropali.³⁾

Eržen Pavl od 14. aprila 1783 do 9. maja 1799 župnik v Podsredi, potem v Sevnici, kjer mu je dne 26. oktobra 1814 smrt življenje ustavila. Zaradi izvrstnega znanja kranjskega jezika in izvanredne zgovornosti imenovali so ga v obče le: „Cicero Carniolicus.“⁴⁾

Farger Jožef, rojen l. 1741. v Kranji in v mašnika posvečen l. 1766. je bil prefekt studij v Ljubljani, potem kapelan na Vranskem, v Pilštanji

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

²⁾ I. Orožen, V., 282.

³⁾ I. Orožen, IV., a., 146.

⁴⁾ J. Orožen, VI., 337.

in pri Klarisinjah v Ljubljani. 1782—1784 je bil beneficijat na Sori, pozneje pa kapelan pri sv. Treh kraljih.¹⁾

Freudenschuss Jurij, rojen v Kranji l. 1591. Prvo tonzuro je dobil l. 1615. od škofa Hrena. Kapelanoval je v Naklem od l. 1618. do 1620. Pozneje je bil vikarij v Podbrezjah, l. 1629. pa je postal župnik Sorski. Umrl je ondi l. 1650.²⁾

Gloser Matija v mašnika posvečen l. 1632., je kapelanoval 1633. pri sv. Martinu pri Kranji, potem pa do 1636. v Braslovčah. 1637—1643 je bil farni vikarij v Mozirji, potem pa do l. 1646. v Trbovljah. Od tod je šel župnikovat k sv. Pavlu, kjer je v spomladi l. 1655. umrl. Njegov brat *Gloser Jurij* je 1639—1641 bil kapelan v Mozirji.³⁾

Hrovat Ivan, rojen v Kranji 25. decembra 1745, je bil l. 1769. v mašnika posvečen. 1777—1778 je kapelanoval na Sori.⁴⁾

Jančič Urban, svobodnih umetelnostij in modroslovja doktor, posvečen l. 1671. Od l. 1672. do l. 1675. kapelan Nakelski.⁵⁾

Jaswitz (Jazbec) Boštjan „de Crainburga“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516. v subdijakona, v soboto:

¹⁾ A. Koblar, I., 91.

²⁾ A. Koblar, I., 81.

³⁾ I. Orožen, II., a., 222 in IV., b., 404.

⁴⁾ A. Koblar, I., 87.

⁵⁾ A. Koblar, II. 89.

„Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika.¹⁾

Institor Jakob „de Crainburg“. Tega je isti škof Lenart posvetil na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1512. v dijakona, v soboto: „Intret“ l. 1513. pa v mašnika.²⁾

Kilar Mihael, rojen v Kranji 27. sept. 1684, je bil 1723 in 1724 vikarij stolne cerkve Ljubljanske, l. 1752. pa je postal župnik Nakelski. L. 1756. se je odpovedal župniji in šel v Kranj v pokoj. Umril je ondi 87 let star 8. dec. 1771.³⁾

Kilar Urban, nekaj časa duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem kapelan pri sv. Pavlu. 1734 in 1735 je kapelanoval v Ljubnem, 1735—1739 v Šoštanji, potem pa do 1742 v Braslovčah.⁴⁾

Kos Matija, rojen v Kranji 13. februarija 1751, umrl kot župnik Nakelski 8. februarija 1826.⁵⁾

Kössel Anton, nekaj časa dvorni kapelan, potem duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, kjer je ravnatelja nadomestoval in bogoslovce poučeval. L. 1738. je šel za prvega beneficijata v Slov. Gradec.⁶⁾

Kobel Boštjan. Rojen v Kranji, je študiral pri jezuitih v Gradci, kjer je v mašnika po-

1) in 2) Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

3) A. Koblar, II., 78.

4) J. Orožen, II., b., 106.

5) J. Orožen, II., b., 189, in A. Koblar, II., 82.

6) J. Orožen, II., 104.

svečen tudi do 1580 kapelanoval. Takrat je dobil nadžupnijo Ptujsko in postal komisar za spodnje Štajarsko. Zaradi verskih homatij je l. 1592. odšel za župnika v Hoče, a čez šest let se je povrnil nazaj v Ptuj. Toda razmere se med tem niso nič zboljšale, zato se je še istega leta župniji odpovedal in je odšel na Koroško v Doberloves za prošta. Umrl je ondi l. 1602. V Ptuj si je dal napraviti spominek, ki ima sledeč napis:

„Admodum Reverendus in Christo Dominus Sebastianus Kobellius Styriae inferioris commissarius et parochus Pettoviensis sibi et toti suae familiae hoc monumentum ad perpetuam memoriam erigi curavit. Anno Domini 1590.“¹⁾

K o b e l A., l. 1607. „chorimagister“ v Ptuj. ²⁾

K ö s t l J a k o b , rojen v Kranji l. 1755., in 1782 posvečen, je kapelanoval na Rečici 1787 do 1789, v Ljučah 1789 do 1790, na Vranskem 1790 do 1795, pri sv. Vidu pri Planini 1795 in 1796. Potem je bil nekaj časa provizor v Kozjem in v Pilštanji, kjer je po nastopu novega župnika do 1798 kapelanoval. Takrat je odšel za provizorja k sv. Lovrenci v Krajini, l. 1799. pa v Podsredo, kjer je 1802 župnik postal. Dné 19. julija 1806 so ga inštalirali za župnika v Trbovljah, kjer je župnikoval do 28. novembra 1832, ko je stopil v pokoj. Umrl je 20. januarija 1833. ³⁾

¹⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradci, in S. Povoden, Pettau.

²⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradci.

³⁾ J. Orožen, IV., b., 407 in VI., 337 in 440.

Kranich Lukež, „de Crainburga“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na veliko soboto l. 1515. v dijakona, na kvaterno soboto: „Venite“ i. l. pa v mašnika. ¹⁾

Križner Jurij, „Crainburgensis“, podvikarij pri sv. Juriji v Motniku l. 1752. ²⁾

Krušič Urban Avg. 1721—1724 kapelan v Braslovčah, 1724—1728 v Škalah, 1731—1733 pri sv. Pavlu, 1733—1754 pa farni vikarij v Grižah. ³⁾

Mihelič Janez, „Crainburgensis“, rojen 16. maja 1741, je bil dné 21. septembra 1765 v Gradci v mašnika posvečen „ad tit. Caesarei Ferdinandeï“. L. 1773. je bil že tretje leto misar na Drvanji — v gradiči v fari sv. Benedikta v Slov. goricah. ⁴⁾

Muscateller Matija, „de Crainburga“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514. v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika. ⁵⁾

Otava Peter, rojen v Kranji l. 1582., je bil v mašnika posvečen 5. aprila 1608. Od l. 1611. do 1622. župnik v Naklem. ⁶⁾

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

²⁾ J. Orožen, IV., a., 128.

³⁾ J. Orožen, III., 467.

⁴⁾ Knezoškofijski arhiv v Mariboru.

⁵⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

⁶⁾ A. Koblar, II., 75.

Pevc Matevž, l. 1657. v mašnika posvečen, je kapelanoval v Loki sedem let, v Škalah eno leto, 1665—1669 pa pri sv. Ilji, kjer je od 1673—1680 bil tudi farni vikarij. ¹⁾

Pictor Janez, „de Crainburg“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Reminiscere“ l. 1515. v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v dijakona. ²⁾

Perne Fidelis, rojen v Kranji 9. marca 1788, je bil v mašnika posvečen 18. sept. 1813. Umrl je kot župnik pri sv. Petru v Savinjski dolini 7. marca 1857. ³⁾

Pogačnik Miklavž, po l. 1717. duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem podvikarij v Motniku, slednji čas svojega življenja pa beneficijat v Kranji. Bil je tudi spreten slikar. ⁴⁾

Prešern Matija, „alumnus Collegii Mariani“ v Gornjemgradu l. 1661., potem do 1665 kapelan v Braslovčah. L. 1668. je postal farni vikarij v Trbovljah, kjer je služboval do l. 1677., ko je odšel za župnika na Vransko. Ondi je župnikoval tri leta. 1682—1691 je bil župnik in komisar v Braslovčah. ⁵⁾

---

¹⁾ J. Orožen, V., 350.

²⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

³⁾ J. Orožen, III., 440.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 102.

⁵⁾ J. Orožen, IV., b., 405.

Reuz Janez Krst. 1725 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, poznej na Igu. Ondi je zbolel ter odšel v Kranj, kjer je umrl. ¹⁾

Simonič Tomaž, 1723 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah. Bil je izvrsten pridigar in je umrl v svojem rojstnem kraju 8. marca 1738. ²⁾

Soller Tomaž, 1631 v mašnika posvečen, je bil od l. 1650. farni vikarij pri sv. Ilji. Vizitacijski zapisnik od l. 1652 ima o njem: „Thomas Soller, Crainburgensis, sacerdos a 21 annis, servivit primum apud d. Markovizh ad s. Paulum in Prewald 2 annis, in Franz 2 annis, iterum apud d. Aittelpesh in Prewald 3 annis, iterum in Franz 5 annis, in Trifail 1 anno, Fraslavii 1 anno, in Scharfenberg 2 annis, apud D. Valvasor (in Galleneck) 2 annis fuit saccellanus et juventutis praeceptor, in Wozh ad instantiam ejusdem Valvasoris servivit 2 annis, dein in Scharfenberg 2 annis, hinc venit ad vicariatum s. Aegidii, quo manet jam biennio.“ L. 1665. je bolehal „hernia et lapide“. ³⁾

Sodar Matija, rojen v Kranji l. 1639., je bil 1668. l. v mašnika posvečen. Od l. 1673 je bil farni vikarij in komisar v Škalah, kjer je umrl najbrž l. 1680. ⁴⁾

¹⁾ J. Orožen, II., b., 105.

²⁾ J. Orožen, II., b., 103.

³⁾ J. Orožen, V., 349.

⁴⁾ Isti, V., 91.

Stergar Mihael 1663—1665 vikarij v Pilštanji, poznej v Podčetrtku. O njem ima vizitacijski zapisnik od 18. avgusta 1665 to-le: „Vicarius Michael Stergar, natus Crainburgensis, aetatis 49 annorum, sacerdotii vero 14., ordinatus ad titulum Episcopi Lavantini Paridis. Ordinatus servivit uno anno Praspergi pro cooperatore, dein per annos decem Pleiburgi fuit cooperator, duobus annis Vicarius in Pailienstain, sponte cessit ex eadem et quidquid habuit de bonis, dedit suo successori Andreae Georgio Schlebnik in defalcationem suarum restanciarum — et nunc est hic Landspergae vicarius anno primo.“¹⁾

Struppy Janez Friderik in Janez Jernej „Nobiles Carnioli Crainburgenses“ sta bila dne 22. aprila 1727 na Graškem vseučilišči venčana AA. LL. et Philosophiae prima Laurea.“²⁾

Suliuamp Janez 1452 vikarij na Planini, kjer je v čast D. Marije ustanovil benificij. Dne 4. avgusta 1467 so ga zaradi neke zgubljene gornjegraške listine v Celji zaslišali. V dotičnem zapisniku se imenuje: „Honorab. uir Dnus. Johannes Suliuampp de Crainburga presbyter.“³⁾

Šavs Jakob, 1645, 1646 vikarij v Grižah. Tje je prišel iz Laškega trga, kjer je štiri leta kapelanoval. 1664 je bil župnik in apost. protonotar na Teharjah, 1668 vikarij v Podsredi, 1678 pa v Pilštanji.⁴⁾

¹⁾ J. Orožen, VI., 85.

²⁾ „Topographia Ducatus Styriae“ — dostavek.

³⁾ J. Orožen, VI., 226.

⁴⁾ J. Orožen, III., 465.

Šilec Krištof, „de Crainburg“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na veliko soboto 1512 v dijakona, na kvaterno soboto: „Charitas dei“ i. l. pa v mašnika. ¹⁾

Škerbinec Krištof, „de Crainburga“, posvečen od istega škofa Lenarta — „ad tit. provis. Nobilis armigeri dni Georgii de Triebeneckh“ — na kvaterno soboto: „Caritas dei“ l. 1511. v subdijakona, v soboto: „Venite adoremus“ i. l. v dijakona, v soboto: „Veni et ostende“ i. l. pa v mašnika. Pri subdijakonatu je pristavljena opomba: „litteras testimoniales ab hon. viro dno Georgio Tautschitz tunc tpris Eppi Jeronimi coron. Notario attullit.“ Njegovo ime je vsakokrat drugače pisano: „Skarbinitz, Skorbiua, Schripintz“. ²⁾

Štefani Janez, „de Crainburga“, posvečen od istega škofa na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1516. v akolita, na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ i. l. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1517. v dijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v mašnika. ³⁾

Štefaner Simon, „de Crainburga“, je na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515. prejel manjše rede. ⁴⁾

Thalmainer Janez Jožef, alumnus v Gornjemgradu 1716 in 1717, potem do 1721 duhovni pomočnik ondi. 1724—1729 je kapelanoval

1) Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

2) Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

3) Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

4) Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

v Braslovčah, 1729 je bil župnik v „Schwarzenbach-u“, 1730—1733 v Mozirji, od l. 1741. pa v Šoštanji. Ondi je ustanovil drugo kaplanijo in umrl 82 let star dné 1. oktobra 1772. ¹⁾)

Valentin iz Kranja, naveden kot priča neke obravnave, ki se je vršila v Gornjemgradu dné 7. marca 1465. ²⁾)

Visintini Ivan, rojen l. 1754., je bil nekaj časa kapucin z redovnim imenom P. Angelik. Od l. 1782. do 1788. je služil kot fužinski kapelan v Bohinji, l. 1786. pa je bil beneficijat Sorski. ³⁾)

Walner Peter „de Krainburga presbyter et Clericus Aquileiensis“ naveden kot priča v listini pisani v Celji dne 4. avgusta 1467. ⁴⁾)

Wetz Matija, 1645, 1651 vikarij v Pilštanji. Vizitacijski zapisnik od 26. maja 1651 pravi, da je bil v Kranji rojen, takrat 43 let star in že 22 let duhoven. L. 1649 je oskrboval ob enem župnijo Žusem. L. 1652. ali 1653. je odšel iz Pilštanja zapustivši 40 gl. dolga. Zato je bilo v vizitacijskem zapisniku od l. 1654 ukazano, „ut pro debitis 40 fl. Dom. Wezius in loco, ubi degit, coram fraternitate s. Rochi vel coram archidiacono, si sponte non soluerit, vel alia uti juris et moris via illis expedire videbitur, conuincatur.“ ⁵⁾)

¹⁾ J. Orožen, II., b., 230, in V., 462.

²⁾ J. Orožen, II., a., 205.

³⁾ A. Koblar, I., 92.

⁴⁾ J. Orožen, VI., 227.

⁵⁾ Tisti, VI., 84.

Za njegovega službovanja v Pilštanji je razsajala l. 1646 ondi strašna kuga, o kateri je dne 4. septembra t. l. poročal baronu Ivanu Frideriku Schrottenbachu, stotniku in vicedomu Celjske grofije.¹⁾ V nekterih poročilih se trdi, da je tudi Matija Wetz postal l. 1646 kužna žrtev, kar pa ne more resnično biti.

Wolf Jurij. „Crainburgensis, natus 1616, ordinatus 1640 ad titulum monasterii Michelstaetten, servivit in Möttnik 3 $\frac{1}{2}$ annis, dein descendit ad Sotlam ad s. Petrum, ubi servivit 7 annis, dein vicarius in Krajna (ad s. Laurentium) 4 annis, postea apud Gurkam (in Cirklah) 2 annis (vicarius). Dein infirmatus mansit in Gurkfeldt apud d. parochum Mathiam Bucellam 4 annis; exinde venit in Peilenstein, ubi servivit 5 annis, in Schönstein per 1 $\frac{1}{2}$ annum (1666—1668) in Skalis 1668, 1669“. ²⁾ — L. 1671. je bil do marca kapelan, do julija provizor in poznej do konca l. 1672. farni vikarij pri sv. Ilji. L. 1687. je bil zopet kapelan v Pilštanji.³⁾

Z a d n i k a r K r i š t o f, „ex Crainburg“, je prejel na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1534. od Lavant. škofa Filipa manjše rede.⁴⁾

Z a m u j e c M i h a e l, „de Crainburga“, posvečen od istega škofa Filipa na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1546. v mašnika.⁵⁾

¹⁾ J. Orožen, VI., 22.

²⁾ Vizitacijski zapisnik v Mariboru.

³⁾ J. Orožen, V., 349 in 350; VI., 435 in 436.

⁴⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

⁵⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

Z a n g k l A v g u š t i n , „de Crainburga“, je bil kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1515. od Lavantinskega škofa Lenarta v akolita posvečen. ¹⁾

Žalostnik Jernej, 1725 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem je zaradi bolezni odšel v domovino, kjer je umrl. ²⁾

Žalostnik Lukež, „theologus speculativus“, 1728 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji, potem kapelan na Rečici, 1740 podvikarij v Motniku. Umrl kot župnik pri sv. Ilji pri Turjaku. ³⁾

Žumer Klemen, „de Crainburga“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1515. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516. v dijakona, v soboto „Sicientes“ i. l. pa v mašnika. ⁴⁾

12. Kropa.

Jugovic Jernej, „de Krop, natus 1633, ordinatus 1662, fuit 3 annis capellanus et 5 annis vicarius abbatis Victoriensis, Marburgi coop. 1 anno in Saffniz 1 anno, coadjutor ad s. Aegydiu in Sch. 1672, 1673, modo 1673, 1674 coop. in Skalis.“ ⁵⁾

13. Krško.

Kodrič Janez „Prot. apost., Canonicus Nicolsburgensis“ vikarij pri sv. Petru pod sv. Gorami umrl za kugo 26. avgusta 1646. Grobni spominek ima sledeč napis:

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

²⁾ in ³⁾ J. Orožen, II., b., 105.

⁴⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

⁵⁾ J. Orožen, V., 350.

„Augusto Styrias dum saevit pestis in oras
Pastor in astra suas ipse secutus oves.

Adm. Rdo. et Doctmo. D. Mgro. Joanni Khodritsch Gurkfeldensi, Prot. Aplico. Insignis Eccle. Collegte Nicolsburgens. in Moravia Canonico et ibidem ad B. V. Lauretanam Beneficiato, quem furor svecicus huic Ecclesiae, pastoralis charitas sepulchro, virtus coelo transmisit A. 1646 die 26. Augusti. Memoriae et amoris ergo consecra. Henricus Rovssillon Canonicus Nicolsburgensis et Exemi. Principis Maximiliani a Ditrichstain Secretarius.“¹⁾

Perne Jožef Karol, roj, l. 1702. in posvečen l. 1725. „ad. tit. Illustr. comitis Alexandri de Auerperg“ je začel pastirovati oktobra 1728 kot kapelan v Ljutomeru.²⁾ Oktobra 1731 je odšel najbrž k Veliki nedelji, kjer je pristopil k nemškemu redu. Meseca julija je postal župnik v Ormoži, l. 1755. pa nadžupnik pri Veliki nedelji,³⁾ kjer je 63 let star umrl 30. januarija 1766 ob 9. uri zvečer.⁴⁾

Žener Franc je služboval kot supernumerar v Celji 1785—1788, potem je bil do 1790 kapelan,

¹⁾ J. Orožen, VI., 358 in 381.

²⁾ Matrike Ljutomerske.

³⁾ Knezoškofjski arhiv v Mariboru.

⁴⁾ Mrtvaška knjiga Velikonedeljska: „1766, 30. Januarii pie in Dno obdormivit hora 9. vesp. Adm. Rdus Dnus Carolus Josephus Perne Archi-Parochus M. Dominicae, T. O. Presbyter, qui in ordine Theutonico 30 ann. et 4 ann. ut cooperatores zelosissime Regebat gregem. Cui apprecatur Josephus Juvantschitz, Parochus ad s. Nicolaum et T. O. presbyter Requiem Aeternam. Amen“.

do 1796 pa vikarij ondi. 1796 in 1797 je kapelanoval pri sv. Martinu pri Slov. Gradci, dne 20. sept. 1797 pa je postal župnik v Žalci, kjer je umrl dne 21. avg. 1824.¹⁾

14. Laze pri Ribnici.

Ulle Janez, roj. l. 1617. je bil v mašnika posvečen l. 1643. „Titulum mensae“ so mu dali cistercijenzi v Kostanjevici. Služboval je kot vikarij pri sv. Petru pod sv. Gorami od 1651 do 1665. Vizitacijski zapisnik od l. 1665. ima o njem sledeče: „Servivit pro cooperatore 2 annis in Oblok, postea grassante peste venit ad dioecesim Labacensem et cum in Hörberg sublato per pestem R. D. Cantiano Mathiashitzh vicario Herbergensi successisset Missionarius P. Paulus Cyrianus Jesuita egissetque curam infectae plebis, ibidem in Hörberg tandem etiam isto peste sublato successit hic Magister Joanes Ulle et parochianorum provisionem divina gratia suscepit et administravit illaesus, quo actu etiam fuit dictam parochiam promeritus; sed cum videret steuris esse nimis aggravatam, post 2 annos eam renuntiavit Illmo Ordinario et suscepit cooperaturam in Pailenstein, cujus proventibus persolvit in parochia Hörbergensi contractas restantias et ex cooperatura promotus obtinuit istum Vicariatum (ad s. Petrum) in quo jam confirmatus Vicarius manet per annos 15. Animas habet universim 2120.“²⁾

¹⁾ J. Orožen, III. 383.

²⁾ J. Orožen, VI., 382.

15. Ljubljana.

Babnik Lovro, rojen v Šiški nad Ljubljano l. 1739, posvečen 22. decembra 1764. Umrl kot župnik Preški na Kranjskem 3. marca 1811.¹⁾

Banko Lovro, Ljubljančan, 30 let star v mašnika posvečen 6. aprila 1658.²⁾ Okoli leta 1660 je postal župnik pri sv. Lovrenci na Dravskem polji, kjer je leta 1662 dal postaviti sedanjo župnijsko cerkev, kakor je razvidno iz sledečega napisa, ki se nad velikimi vrati nahaja: „Ecclesia haec parochianorum aliorumque benefactorum eleemosynis ampliata et majori ex parte de novo aedificata est sub Rv. D. Lavrentio Banko parcho anno 1662.“ Oče Jurij mu je bil pokopan 10. sept. 1663, strije Baltazar pa 2. maja 1674. Obema je dal napraviti grobni spominek, ki ima sledeč napis: „Requiem aeternam dona ei Dne. Hic jacet honestus vir Georgius Banko, charissimus parens pro tempore parochi sepultus X. Septembris anno 1663. — Balthasar Banko, patruelis R. D. Parochi sepultus est 2. Maii 1674.“³⁾

Belin Anton, roj. v Ljubljani 12. decembra 1804, posvečen 24. avgusta 1828. Umrl kot kanonik v Novemestu 19. aprila 1870.⁴⁾

Benkovič Janez, roj. v Ljubljani 1714, posvečen v mašnika l. 1742. od Ljubljanskega škofa

¹⁾ A. Koblar, I., 127.

²⁾ Zapisnik ordinacij Sekovske škofije.

³⁾ M. Slekovec, „Župnija sv. Lovrenca na Dr. p.“ str. 43., 53. in 81.

⁴⁾ A. Koblar, I., 85.

Sigmunda Feliksa pl. Schrottenbach „ad tit. arcis Thurn com. a Gallenberg“. ¹⁾ Od maja 1744 do julija 1747 je kapelanoval v Ljutomeru, ²⁾ potem pa do julija 1748 pri sv. Križi na Murskem polji. ³⁾ Meseca avgusta 1749 je prišel v Središče, kjer je služboval do marca 1751. ⁴⁾ Od ondod je bil premeščen k Veliki nedelji, od tam pa leta 1754. v Lembah višje Maribora, kjer je služil do 1756. ⁵⁾ Od sept. 1760 do jul. 1762 je bil kapelan v Cirkovicah, ⁶⁾ pozneje pa pri sv. Lenartu v Slov. gor.

Brajer Štefan, subsidiarij Nakelski, roj. v Ljubljani l. 1735. in posvečen l. 1760. ⁷⁾

Brecelj Janez, roj. v Ljubljani 7. junija 1772 je bil v mašnika posvečen pri sv. Andraši v Lavant. dolini dné 13. oktobra 1799. Kapelanoval je v Vojniku 1799—1800, pri Novi cerkvi 1800—1804, v Pišecah 1804, v Sevnici 1804—1810, v Braslovčah 1810—1811. Potem je bil l. 1811—1812. provizor na Rečici in še tistega leta kapelan pri sv. Križi pri Slatini. Dné 1. novembra 1812. je nastopil župnijo pri sv. Janži na Peči, kjer je 26. sept. 1848. umrl. ⁸⁾

Cordin Jožef, „Carniolus, Labacensis“, je 1. julija 1751. postal vikarij pri sv. Juriji pri Rifniku.

¹⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

²⁾ Matrike fare Ljutomerske.

³⁾ Krstna knjiga sv. Križa.

⁴⁾ Matrike fare Središke.

⁵⁾ Knezoškofijski arhiv v Mariboru.

⁶⁾ Matrike Cirkovske.

⁷⁾ A. Koblar, I., 127.

⁸⁾ J. Orožen, V., 319.

O priliki vizitacije l. 1775 je bil župnik v Lembergu in je dné 24. julija na stavljena vprašanja višjemu diakonu sledeče odgovoril: „In hoc districtu est 24 annis. Parochus hic (Lemberg) 10 annis a Celsissimo dfecto tamquam Praeposito promotus et ad Parochiam integram installatus, in qua etiam per trienium Director in Monte dulci, qua Parochus fuit, ante Septennium vero circiter ablata illi fuit Directio Montis dulcis, et Tertialitas Eleemosinae, eo tamen modo prout Decretum Dni Commisarii ad S. Georgi — um ddo 30. Junii 1868 exhibet. Et haec quidem est potissima causa et ansa jurgiorum et dissensionum inter Adm. R. D. Loci Parochum et Subsidiarium primum in Monte dulci R. D. Mathiam Pierz, ac etiam inter Parochianos Lembergenses et memoratum D. Subsidiarium“.¹⁾

Černe Jernej, roj. v Ljubljani 12. avgusta 1780, posvečen 24. septembra 1802. Služboval je od 26. avgusta 1816 do 5. febr. 1817 kot provizor pri sv. Janži v Razborji, poznej pa je bil župnik v Kostivnici, kjer je umrl 29. januvarija 1847.²⁾

Faitl Gregor, Ljubljančan, je bil do l. 1743 dušni pastir pri sv. Ksaverji na Stražah.³⁾

Flessler Andrej, Ljubljančan, je bi l. 1782 bogoslovec v Gornjem gradu. Služboval je nekaj časa

---

¹⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum Districtus Rudolphswertensis per Styriam Inferiorem ab Anno 1730 (rokopis).

²⁾ J. Orožen, IV., b. 106.

³⁾ J. Orožen, II., b. 106.

kot provizor pri sv. Ksaverji na Stražah, kjer je 2. maja l. 1802 postal tudi župnik. Umril je ondi 26. januvarija 1807.¹⁾

Frey Henrik Jožef pl. „Carniolus Labacensis“, roj. l. 1686, posvečen v mašnika l. 1709 v Gradci od Franca Adolfa grofa Wagensberga.²⁾ Kapelanoval je od leta 1718 na Ptuji, a l. 1721 ga je nadžupnik Ptujski, Jožef Maks Heipl, imenoval župnikom pri sv. Roprta v Slov. gor. ter ga je dné 8. dec. i. l. slovesno inštaliral.³⁾ Umril je ondi 8. novembra 1771. V mrtvaški knjigi sv. Roprta se bere o njem: „1771, 10. Novembris — sepultus est adm. R. D. Henricus Josephus de Frey, parochus hic loci quadraginta novem annis et undecim mensibus; circa horam septimam vespertinam sexta die huius mensis fuit inventus in suo lecto hemiplagia tactus, sensibusque destitutus. Sacramento extremæ unctionis fuit munitus et quadrante post horam primam mediae noctis diei octavae currentis mensis expiravit. Sepultus est in coemeterio non procul a cruce maiori ab adm. Rev. ac Clarissimo Domino Gregorio Josepho Plochl Archiparocho ac Decano civitatis Pettoviensis. Concionem funebrem fecit adm. R. D. Joannes Franciscus Schalamun, parochus ad s. Oswaldum.“

Gole Jernej, roj. l. 1752. v Ljubljani, je dné 20. okt. 1771 stopil v red kapucinov. Od julija 1787 do 28. julija 1798 je služboval kot kurat pri sv. Mi-

¹⁾ J. Orožen, II., b. 113.

²⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

³⁾ Vizitacijski zapisnik od l. 1735.

klavži pri Laškem trgu, potem pa je svojevoljno odšel, češ, da ne more ondi živeti, ker mu o slabem vremenu skoz slabo streho voda v hišo teče in ker farani nočejo studenca izkopati. A 11. sept. 1798 je zopet v službo stopil kot kurat v Kozjem ter je oskrboval župnijo do l. 1802. Takrat so ga predniki poklicali nazaj v samostan Celjski, kjer je umrl 25. januarija 1805.¹⁾

Graff Jožef Matija, Ljubljčan, je študiral najpred zdravilstvo v Padovi, pozneje pa se je posvetil duhovskemu stanu. Še tudi kot duhovnik je imel vedno veselje do zdravilstva in je rad zdravil svoje farane. 1711—1732 je bil vikarij v Šempetru pri Novem mestu, potem pa se je preselil v Bajnof, kjer je ostal, kolikor se dá določiti, do l. 1738. Umrl je v Mokronogu l. 1747.²⁾

Grath Maksimilijan, roj. v fari M. D. na polji pri Ljubljani, je bil mašnik dominikanskega reda. Od l. 1792 je bil katehet glavne šole v Celji, kjer je umrl 54 let star dne 24. sept. 1800.³⁾

Gregorič Matija, Ljubljčan, 1668—1671 kapelan pri sv. Petru pri sv. Gorah, poznej pa vikarij v Podsredi.⁴⁾

Grile Anton „Labacensis, resignatus cooperator in Monpreis et domicillatus hic ad s. Geor-

¹⁾ J. Orožen, IV., b., 346 in VI., 125,

²⁾ A. Koblar, III., 42.

³⁾ J. Orožen, Celjska kronika, 252.

⁴⁾ J. Orožen, „Das Bisthum u. die Diöcese Lavant“, VI., 335.

gium a 1. Octobr. 1762 cooperator.“¹⁾ Takrat, ko je začel pri sv. Juriji pod Rifnikom kapelanovati, je bil 50 let star.

Harman Gašpar, roj. v Ljubljani 2. januarija 1777, je deloval v vinogradu Gospodovem od 26. sept. 1801 do 1. nov. 1804 kot kapelan v Selnici, kjer je bil tudi nekaj časa provizor; potem je bil kot pomočnik pet tednov v Slov. fari v Mariboru, od 6. decembra 1804 do 1. novembra 1805 kapelan pri sv. Petru blizo Maribora in od tega časa do 1. avgusta 1817 kapelan v mestni farni cerkvi v Mariboru, ob enem katehet na glavni c. k. šoli in slednjič vikarij pri isti cerkvi. Vsled dekreta od dne 21. julija 1817 mu je bila podeljena fara sv. Petra niže Maribora, katero je 1. avgusta i. l. nastopil. Pozneje je bil imenovan častnim korarjem ter je umrl pri sv. Petru 19. januarija 1834. V svojem testamentu od 13. januarija 1834 je sporočil 450 gld. na tri sv. maše, siromašni zavod pri sv. Petru pa je dobil po njem 14.699 gold. 49³/₄ kr.²⁾

Harman ali Herman Iudok, roj. v Ljubljani 1744, stopil je 1768 v frančiškanski red. L. 1786 so ga imenovali prvega kurata v Bučah, kjer je postavil farno cerkev in farovž. 19. jan. 1792 je šel župnikovat v Pišcece ter je tudi tukaj ljudi nagovoril, da so postavili novo cerkev in nov farovž. L. 1797 je odšel h Kapeli pri Brežicah, kjer je župnikoval do 1803 in postavil novo cerkev. Potem se je vrnil nazaj v

¹⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

²⁾ Fr. Zmazek, „Fara sv. Petra pri Mariboru“, 48.

samostan in je l. 1804 in 1805 opravljal v Brežicah službo gvardijana. A na jesen l. 1805 je stopil zopet v dušno pastirstvo kot kapelan v Monsbergu, kjer je bil nekaj časa tudi provizor. Dné 4. marca 1807 je pa začel oskrbovati župnijo sv. Ksaverja na Stražah, katero je 23. jul. i. l. tudi dobil. Čez tri leta (16. nov. 1810) preselil se je od ondod v Slivnico blizo Šmarija, od tod pa je leta 1818 šel za beneficijata v Jurjev kloster. Ondi je na god sv. Mavricija l. 1819 obhajal zlato sv. mašo in umrl dné 3. julija 1822. ¹⁾

Hren Karol Jožef, Ljubljančan, je do 1759 kapelanoval v Kranji, potem do 1766 na Sori. ²⁾

Hrust Jakob, Ljubljančan, v mašnika posvečen 1649. Od leta 1651 do 1654 je bil župnik v Gornjem gradu, potem pa do svoje smrti vikarij pri sv. Petru pri Ljubljani. Umrl je ondi 23. junija 1702. Na njegovem grobu je sledeč napis: „Hic requiescit A. R. D. Jacobus Hrust, natus anno 1622, denatus 23. Junii 1702, 48 annis loci vicarius, qui in hac ecclesia anno sacerdotii 50. magno populi concursu missam jubilaeam contavit.“ ³⁾

Impach Jožef, Ljubljančan, je bil nektere dni duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem podvikarij pri sv. Juriji na Taborskem in je umrl kot kurat v Okonini l. 1738. ⁴⁾

¹⁾ I. Orožen, II., b., 113 in VI., 143.

²⁾ A. Koblar, I., 87.

³⁾ J. Orožen, II., b., 45.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 104.

Jeras Franc, roj. v Ljubljani, jè kapelanoval na Kranjskem v Nevljah 10 let, potem je bil vikarij v Špitaliči 17 let, v Ambrusu 1½ leta in v Dobrovi 2 leti. Dné 1. julija leta 1803 je nastopil kuracijo sv. Janža v Razborji, ktero pa je zaradi bolehnosti 21. decembra 1811 zapustil in se v pokoj podal. Umrl je v bližnjem gradiči Rut dné 5 aprila 1819. ¹⁾

Jost Martin, roj. v Ljubljani l. 1656, je bil „ad tit. mensae et ad Dominium Ball. Austriae. Ordinis Teutonicí“ posvečen 17. marca 1685 v subdijakona, 7. aprila i. l. v dijakona, 21. aprila i. l. pa v mašnika. ²⁾ Od februarija 1693 do junija 1701 kapelanoval je pri Veliki nedelji, potem pa je prišel za župnika v Središče. ³⁾ Pa le kratek čas je ondi služboval, kajti že 23. aprila 1702 ob polnoči je umrl, star okoli 50 let. Mrtvaška knjiga Središke župnije ima o njem: „Adm. Rvd. D. Martinus Jost, aetatis suae 50 circiter annorum omnibus necessariis Sacramentis praemunitus, die 23. Aprilis hora 12 noctis cursum vitae huius explevit, vivens Deo, Parochus existens hic ad S. Spiritum Ao. 1702.“

Juraj Anton, Ljubljančan, 1738 kurat pri sv. Ksaverji na Stražah, 1741 pa duhoven nemškega reda v Ljubljani. ⁴⁾

Juvančič Jožef „Carniolus, Labacensis“, roj. leta 1719, posvečen 1747, je bil od januarija do

¹⁾ J. Orožen, IV., b., 479.

²⁾ Zapisnik ordinacij Sekovske škofije.

³⁾ Vizitacijski zapisnik od l. 1701.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 106.

konca septembra leta 1755 administrator, potem pa župnik v Ormoži.¹⁾ Novembra 1757 je odšel k svetemu Miklavži, kjer je župnikoval do 10. avgusta 1768.²⁾

Kapus Janez „natus Labacensis“ bogoslovec v Gornjem gradu 1736, 1737, kapelan na Vranskem 1737—1740, in v Braslovčah 1740. Leta 1741 je postal kurat pri sv. Janži na Peči, l. 1751 pa župnik na Vranskem, kjer je umrl 9. novembra 1794.³⁾

Karner Franc, Ljubljčan, l. 1738 kurat pri sv. Ksaverji na Stražah, l. 1743 pa provizor v Trbovljah.⁴⁾

Kastelic Simon, roj. v Ljubljani 16. oktobra 1769, posvečen 28. oktobra 1795, je kapelanoval v Gornjem gradu leta 1795 in 1796, v Poličanah 1796—1798; potem je bil do 1804 v Makolah provizor. Od tod je šel v Spodnjo Polskavo za kapelana, l. 1805 pa za provizorja k sv. Petru v Medvedovem selu. Od leta 1805 do 1807 je bil kapelan v Vitanji, potem pa do l. 1809 v Starem trgu. Leta 1809 je kapelanoval v Laškem trgu, a že 1. oktobra i. l. je moral za provizorja v Dobje, kjer je 30. novembra 1811 postal župnik. Dne 30. marca 1839 je odšel za župnika v Kalobje ter je služboval ondi do 27. okt. leta 1841, ko je stopil v pokoj. Umrl je v Planini 28. avgusta 1849.⁵⁾

¹⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

²⁾ S. Povoden, „Beitrag zur steiermärkischen Kirchengeschichte“ (rokopis v deželnem arhivu v Gradci).

³⁾ J. Orožen, IV., a., 113 in V., 317.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 106.

⁵⁾ J. Orožen, VI., 278.

Klemen „de Laybacho“ 1388 župnik v Slivnici pri Mariboru. ¹⁾

Koderman Franc, roj. 3. oktobra 1721 pri sv. Petru v Ljubljani, je bil 17. okt. 1745 v mašnika posvečen. Umrl je kot župnik Nakelski za vnetjem 20. maja 1790. ²⁾

Köhner Inocencij, Ljubljančan, je umrl kot župnik v Podbrezjah 6. dec. 1829. ³⁾

Kolar Jernej, „Labacensis“, je leta 1669 bil 27 let star, eno leto duhovnik in kapelan pri svetem Pavlu v Savinjski dolini. ⁴⁾

Komar Jurij „Labacensis“, roj. 1587, je bil v mašnika posvečen 2. marca 1613. Leta 1614 je prišel za „chorimagistra“ v Ptuj. O priliki vizitacije l. 1617 je Sekovski škof o njem v svoj dnevnik zapisal to-le: „Philosophiam absolvit et studuit casibus conscientiae biennium. Salarii loco habet a parocho victum et a magistratu civico 100 fl. Item domum propriam, lectum et satis lignorum cum stola. In-servit hic (Ptuj) per 3 annos.“ ⁵⁾ Istega leta odšel je za župnika v Trbovlje, a 30. septembra 1620 mu je vizitator „Sixtus Carcanus, episcopus Germanicensis“ župnijo vzel. Vsled prošnje in obljube, da bode vse ukaze vestno izpolnoval, mu je župnija bila sicer zopet podeljena, a ker tega ni storil, kar je bil ob-

¹⁾ J. Orožen, I., 459.

²⁾ A. Koblar, II., 79.

³⁾ A. Koblar, II., 100.

⁴⁾ J. Orožen, IV., a., 169.

⁵⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

ljubil, moral je 7. febr. leta 1632 župnijo za vselej zapustiti. ¹⁾

Kovač Peter Pavl „Carniolus, Labacensis, Ss. Theol. in 1. annum Auditor,“ je bil 22. aprila leta 1727 venčan „AA. LL. et Philosophiae prima Laurea.“ ²⁾

Kraškovc Janez Jurij „Civis Carniolus Labacensis, Ss. Theol. in 2. annum Auditor condecoratus AA. LL. et Philosophiae prima Laurea Anno 1727 die 22. mensis Aprilis hora 8. matutina.“ ³⁾ Poznej je postal tudi doktor bogoslovja ter je kapelanoval v Braslovčah l. 1732—1739. L. 1741 je bil vikarij pri sv. Martinu v Šaleški dolini, l. 1743—1750 župnik na Vranskem, potem pa do l. 1785 župnik v Škalah. ⁴⁾

Kregar Lukež, l. 1654, 1655 podvikarij na Bizeljskem. Vizitacijski zapisnik od l. 1654 ima o njem: „Vicarius loci Lucas Cregar, Alumnus collegii Mariani Oberburgi duobus annis. Sacerdos uno anno, natus Labaci, ordinatus ad Collegii Mariani Titulum; formata ei data non sunt, ordinatus est Labaci. Studuit post absolutam Rhetoricam duobus annis casibus Labaci. Habet libros praescriptos in Constitutionibus praeter Concilium Tridentinum. Seruit (hic ad s. Laurentium) hoc loco post festum s. Georgii, est pro interim contentus ista conditione, ut mereatur meliorem. Quid ferat ista conditio nescit, quia nondum collegit. Stolae taxa non servatur, sed pro

¹⁾ J. Orožen, IV., b., 403.

²⁾ in ³⁾ Topographia Ducatus Styriae.

⁴⁾ J. Orožen, IV., a., 113 in V., 284.

libitu diminuitur, ut pro Missa et Vigiliis majoribus dent tantum 12 kr. cum alibi dentur 40 kr. uel florenus. In familia non habet nisi unum puerum, coquit illi vxor Aeditui, si quando hospites adueniunt, aliis vicibus pane uinit et vino. Ideo profusis lacrimis petiit potius ad unum Parochum promoueri ad cooperaturam, qui factus jam macilentus non putat, quod poterit sic in longum continuare; nihil seminauit hactenus pro futuro Vere, ideo commendatum est ipsi, ut mittat aedituum ad Vicinos parochianos rogatu, ut ei exarent agros pro exigentia oeconomiae, nam libenter praestabunt et tenentur hoc praestare, si uolunt habere Curatum, cum ipsi non prouiderint, ut iumenta propria habere possit ad agriculturam. Caeterum ut in patientia seruiat et huic loco et populo inculto faciat charitatem, ipsos instruat et praecipue post Concionem doctrinam Catechisticam ipsis tradat, eidem est pluribus commendatum. De cura animarum an ipsa indigeat absque examine huc missus, ipsemet dubitauit, ideo in dorotheana synodo, si uidebitur, poterit se denuo in ista causa insinuare, cum aprobatu in quadragesima pro Oberburgo rationabiliter censeri possit sufficiens etiam pro isto loco si sic superioribus placuerit.“

O božiči 1651 je bil v dijakona posvečen, 1653 in 1654 je kapelanoval v Gornjem gradu, 1655—1657 v Ljučah, kjer je potem bil kratek čas vikarij. L. 1658 je bil zopet kapelan v Gornjem gradu. ¹⁾

---

¹⁾ J. Orožen, VI., 437 in 438.

Laurič Janez Ignacij, doktor sv. pisma, roj. v Ljubljani 1639, posvečen 1663. Vizitacijski zapisnik od l. 1669. ima o njem: „Labacensis, aetatis annorum 30, sacerdos annis 6, servivit primum apud d. praepositum a Stremberg (v Novemestu) annis 2, dein apud episcopum Tergestinum 1½ an., in Peilenstein 2 annis, hic in Franz anno 1.“ Na Vranskem je bil vikarij 1669—1677, v Ljučah 1690.¹⁾

Leben Karol, Ljubljančan, rojen 5. novembra 1823, umrl kot župnik v Šmartnem pri Kranji 17. aprila 1863.²⁾

Lenartič Lukež, Ljubljančan, rojen 1744, je od 1777 bil spovednik redovnic sv. Klare v Ljubljani, 1780—1784 župnik na Rečici, potem pa do 1796 župnik in dekan v Pilštanji. Z dvornim dekretom od 4. decembra 1795 je bil imenovan župnikom na Vranskem, a na preseljevanji tje je umrl v Celji 21. aprila 1796.³⁾

Matija, sin Baltažarja, „de Laybaco“, v mašnika posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na veliko soboto 1512.⁴⁾

Mikolič Franc, roj. v Rožnih ulicah v Ljubljani dné 4. jan. 1761, umrl kot župnik Nakelski na večer 30. okt. 1793. Njegov brat Jožef je bil namestni škof Brigidov.⁵⁾

¹⁾ J. Orožen, II., b., 147 in VI., 86.

²⁾ A. Koblar, I., 85.

³⁾ J. Orožen, IV., a., 114 in VI., 88.

⁴⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

⁵⁾ A. Koblar, II., 79.

Mullei Matija, Ljubljčan, 1738—1743
prokurator pri sv. Ksaverji na Stražah.¹⁾

Newperger Jurij „de Labaco“ posvečen od
Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“
l. 1521. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v
mašnika.²⁾

Okoren Franc, rojen v Ljubljani 27. sept.
1770, posvečen 28. avgusta 1796, je župnikoval
1824—1833 na Sori, potem pa je živel v pokoji v
Radomljah, kjer je umrl prvo adventno nedeljo
l. 1833, zadet od mrtvuda v cerkvi ravno med
daritvijo sv. maše.³⁾

Peharec Vencelj, roj. v Ljubljani 7. sept.
1828, posvečen 28. decembra 1851, je župnikoval
1867—1881 na Sori, poprej pa od 1863 na Fužinah.
Umrl je za mrtvudom v Ljubljanski bolnici 9. janu-
varija 1881.⁴⁾

Perec Jakob, od 1658 vikarij pri sv. Pavlu
v Savinjski dolini. O priliki vizitacije dne 25. sept.
1658 je škof Oto Friderik o njem sledeče v svoj
dnevnik zapisal: „Vicarius Jacobus Perec, natus
Labacensis, aetatis 47 annorum, sacerdos 22. anno.,
ordinatus ad titulum monasterii Sititiensis, fuit Utini
ordinatus cum litteris dimissoriis p. m. episcopi
Rainaldi. Confirmationem supra hac plebe nondum
habet. Parochum ita populo satis facere, quod non

¹⁾ J. Orožen, II., b., 106.

²⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

³⁾ A. Koblar, I., 84.

⁴⁾ A. Koblar, I., 85.

habuerint a senum memoria meliorem, est zelosus in bono ecclesiarum promovendo, potius ex suo donat ecclesiis, quam aliquam eis injuriam faceret; non vult ducillare, non aggravat stolam, nihil auditur de illo sinistrae famaе, dicunt syndici. Comendatum est ei, ut invigilet, ne Maleficae vel superstitiosae Mulieres seducant simplices Parochianos, quia dicitur, quod Gertrudis Kunzhiza in pago s. Laurentii solet mederi apostematibus, Assla dictis, quibusdam precatiunculis.“ L. 1668. je bil pokaran, da kedar pride domov „cum Deo maledicit: Bug shentai.“ Neki drug zapisnik pravi, da je bil v Naklem rojen in navaja o njem: „Servivit 1 anno in Weichselburg, 2 an. in Pillichgraz, 2 an. in Sairach, 1 an. Locopoli, 1 an. ad s. Crucem penes Roitsch, 4 an. in Kis Tabor, et hinc tempore pestis rediit ad s. Crucem ad Mag. Bartholomaeum Kunstl jam peste infectum, quo mortuo hanc parochiam in summa necessitate providit et simul parochiam Roitsch et Castreinitz, sua solitudine meritis promotionem ad meliorem istarum; cum autem propter pestem non posset agere pro meliori istarum parochiarum acquisitione, et cura animarum detentus et publicata jam ubique infectione loci nullibi admitteretur, perseveravit in officio suscepto, occupatis autem per Caesareas praesentationes melioribus ipsi minima illarum Costreinitz relicta fuit, obtenta ad personam illius P. Jakopovitsch Jesuitam, qui in illis locis etiam tempore pestis erat expositus, quia media vivendi non praeberet, illam sponte deseruit accepta cooperatura in Tiechern

assumptus est pro cura animarum administrando usque dum alius parochus provideatur. Et hinc veniens servivit uno anno in Tiechern apud d. Paulum Poravne et ab inde in festo s. Georgii est vice vicarius in Greis.“ V Grižah je služil 4 leta, od ondot pa je l. 1658 prišel k sv. Pavlu, kjer je služboval še l. 1669. ¹⁾

Pilgram Jožef „Carniolus Labacensis, studia moralia Labaci absolvit“. L. 1765 in 1766 je bil župnik pri sv. Martinu na Paki. ²⁾

Plešec Jožef, Ljubljančan, je l. 1728 odšel od sv. Ksaverja na Stražah, kjer je bil nekaj časa duhovni pomočnik, v alumnat v Gornjem gradu ter je ondi služboval dve leti. Umrl je na Dolenjskem. ³⁾

Pogačnik Ivan, roj. v Ljubljani l. 1759, je stopil v frančiškanski red in je bil kot br. Floribert l. 1783 v mašnika posvečen. Bil je izvrsten govornik in 1785—1786 beneficijat Sorski. ⁴⁾

Prince Karol Ludok, Ljubljančan, je l. 1757 stopil v dušno pastirstvo. L. 1770 je začel kapelanovati v Starem trgu, l. 1773 pa je postal župnik pri sv. Janži na Peči ter je ondi služboval 24 let. Dné 29. avg. 1797 bil je imenovan župnikom pri sv. Pavlu v Savinjski dolini, kjer je 14. julija 1811 umrl. ⁵⁾

¹⁾ J. Orožen, IV., a., 167 in 168.

²⁾ J. Orožen. IV., a., 192.

³⁾ J. Orožen, II., b., 105.

⁴⁾ A. Koblar, I., 92.

⁵⁾ J. Orožen, IV., a., 172 in V., 318.

Rainffal Janez, Ljubljančan, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1510 v akolita, na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ i. l. pa v subdijakona in sicer: „ad tit. Nobilis armigeri Wolfgangi Windischgraz“. ¹⁾

Rott Jožef, Ljubljančan, prokurator pri svetem Ksaverji na Stražah, potem 1735—1738 kapelan v Ljučah. Poznej je kapelanoval nekaj časa na Rečici. ²⁾

Sauer Jožef „Carniolus, Labacensis ordinatus a Cels. Eppo Leopoldo e Comit. de Pettazi 2 Martii 1765 Labaci ad tit. Dnae Baronissae de Merzenhaimin.“ ³⁾ L. 1769 je prišel za kapelana k svetemu Andražu v Slov. goricah. ⁴⁾

Schiller Marko, Ljubljančan, je bil nekaj časa duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah in je umrl kot župnik pri sv. Križi pri Kostanjevici. ⁵⁾

Selator Tomaž, Ljubljančan, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ 1515 v subdijakona, na veliko soboto i. l. v diakona, v soboto: „Caritas dei“ i. l. pa v mašnika. ⁶⁾

Sitter Jožef, Ljubljančan, do l. 1737 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

²⁾ J. Orožen, II., b., 106.

³⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

⁴⁾ Knezoškofijski arhiv v Mariboru.

⁵⁾ J. Orožen, II. b., 104.

⁶⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

dve leti v Gornjem gradu v alumnatu. Od tod je prišel za kapelana k sv. Pavlu.¹⁾

Snedic Jožef, Ljubljčan, l. 1720, 1721 v Marijanišči v Gornjem gradu, 1729—1732 kapelan v Braslovčah, potem dve leti vikarij pri sv. Martinu v Šaleški dolini. Poznej je do 1735 župnikoval na Vranskem.²⁾

Starè Janez, roj. v Ljubljani l. 1586., posvečen l. 1612, župnikoval je 1622—1666 v Naklem. Podpisaval se je vseskozi „Senex“. ³⁾ Senex Matija je bil leta 1611 župnik pri sv. Križi na Murskem polji in je škofu poročal, da ima v fari tri luterane, namreč Vida Bratušo, tržana v Veržeji, in dva kmeta.⁴⁾

Steinmetz Jožef, roj. v Ljubljani 30. dec. l. 1763, posv. 7. jul. 1788, umrl kot župnik Ižanski dné 3. dec. 1830.⁵⁾

Spruk Urban, roj. v Ljubljani 1632, posvečen l. 1655, služil je najpred pri redovnicah v Mekinah, a že čez štiri mesece so ga poslali za kapelana v Trbovlje, kjer je bil še l. 1658.⁶⁾

Šilibir Adam, polbrat Lukeža Kregarja, kteremu je kot vikarij na Bizeljskem leta 1655 sledil. Vizitacijski zapisnik od 1655 ima o njem: „natus Labaci, aetatis habet 40 annos, positus est huc do-

1) J. Orožen II., b., 106.

2) J. Orožen, IV., a., 113 in V., 284.

3) A. Koblar, II., 76.

4) Knezoškofjski arhiv v Gradci.

5) A. Koblar, I., 84.

6) J. Orožen, IV., b., 405.

mino Luca Cregar propter metum Croatarum profugo vel potius ad Laitsch promotus successor, est ejus uterinus frater“. Od leta 1654 je kapelanoval pri sv. Petru pod sv. Gorami. ¹⁾

Šinkovic Janez, Ljubljčan, 1722—1725 kapelan Teharski, 1730—1753 pa farni vikarij pri sv. Jakobu v Galiciji. ²⁾

Tazol Rajmund Franc, Ljubljčan, pastiroval je pri sv. Ksaverji na Stražah, 1728 in 1729 je bil kapelan v Ljučah in je umrl v Črnem. ³⁾

Veriant Jurij, Ljubljčan, vmeščen kot župnik v Mahrenbergu 9. avg. 1653, umrl ondi 19. marca 1656. ⁴⁾

Vogrin Jurij, roj. v Ljubljani l. 1749, kapelanoval je 1783 pri sv. Ilji pri Turjaku, 1792—1806 v Grižah, potem pa v Celji, kjer je umrl 25. marca 1824. ⁵⁾

Werentler Janez, Ljubljčan, do 1743 kurat pri sv. Ksaverji na Stražah. ⁶⁾

Winter Anton, Ljubljčan, je 1725 pomagal v dušnem pastirstvu pri sv. Ksaverji, potem je odšel h križnikom v Ljubljano, 1737—1740 je bil kapelan Sorški, poznej pa spovednik pri klarisinjah v Ljubljani. ⁷⁾

¹⁾ J. Orožen, VI., 438.

²⁾ J. Orožen III., 402.

³⁾ J. Orožen, I., 89.

⁴⁾ J. Orožen, II., b. 104.

⁵⁾ Celjska kronika, 253.

⁶⁾ J. Orožen, II., b., 106.

⁷⁾ J. Orožen, II., b., 105 in A. Koblar, I., 87.

Zajc Mihael „aet. 30. ann. Labacensis, approbatus pro cooperatore Poniculos (Ponikva) 24. Aprilis 1763.“ ¹⁾

Zherer Jurij, Ljubljčan, l. 1718 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, župnikoval je poznej v Somboteljski škofiji, kjer je mnogo krivo-vernikov sprebrnil in tudi ondi umrl. ²⁾

Zhiocha Ivan, roj. v Ljubljani, je l. 1717 pomagal pri sv. Ksaverji, potem pa je odšel kape- lanovat v Šent-Rupert na Dolenjskem ter je na Ve- seli gori vpeljal bratovščino sv. Frančiška Ksaverja. ³⁾

Žlebnik Andrej Jurij, Ljubljčan, 1665 vikarij v Pilštanji. Vizitacijski zapisnik od 19. avg. 1655 ima o njem: „Vicarius Andreas Georgius Shlibnik patria Labacensis, aetatis annorum 59, sa- cerdotii circiter 22. Servivit expositus pro pestiferis in pago Drnulach parochiae s. Viti supra Labacum anno 1646, et meruit ibidem ob excellentem chari- tatem, qua pestiferis inservivit, ibidem in Vicarium promoveri, cui vicariatui servivit annis 4. Deinde mansit Labaci absque ulla conditione usque ad annum praesentem, quo dimisso Michaelle Stergar de Paillenstein successit eidem.“ ⁴⁾

16. Lož (Laas).

Haisiber Mihael „ex laas, Aquil. dioec.“ je prejel na kvaterno soboto: „Venite adoremus“

¹⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum (rokopis).

²⁾ in ³⁾ J. Orožen, II., b., 102.

⁴⁾ J. Orožen, VI., 85.

leta 1516 manjše rede od Lavantinskega škofa Lenarta. ¹⁾)

Krajner Andrej „de laas“, posvečen od istega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516 v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika. ²⁾)

17. Sv. Martin pri Kranji.

Sicherle Janez, od leta 1716 duhovni pomočnik na Stražah, 1721—1724 v alumnatu Gornjegraškem, potem je odšel bolan na Kranjsko in je umrl v Škofji Loki. ³⁾)

Sichl (Žehl) Janez Krst., priljubljen pridigar in spovednik pri sv. Ksaverji od leta 1717 do 1722, ko je odšel v Gornjegraški alumnat. Od marca do junija 1724 provizor na Planini, l. 1726—1728 kapelan v Ljubnem, potem pa do 1743 v Starem trgu. Leta 1748 bil je beneficijat v Slovenjem gradci. ⁴⁾)

18. Mekine.

Florijan Jurij, roj. 1705 v Mekinah, služboval je 1736 kot prokurator pri sv. Ksaverji, leta 1738—1741 v Gornjem gradu, potem je bil spovednik pri uršularnicah v Ljubljani nekaj čez eno leto. 1743 in 1744 kapelanoval je v Starem trgu, febr. 1746 pa je postal vikarij pri sv. Ilji blizo Velenja, kjer je bil pokopan 11. sept. 1759, 54 l. star. ⁵⁾)

¹⁾ in ²⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

³⁾ J. Orožen, II., b., 102.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 102. VI., 241.

⁵⁾ J. Orožen, II., b., 106 in V., 351.

19. Mengeš.

Mačik Andrej, roj. l. 1630, kapelanoval je v Skalalah 1½ leta in na Rečici 3½ leta. L. 1670, 1674 je bil vikarij pri sv. Janži na Peči, 1693 do 1702 pa benefcijat v Slovenjem gradu. ¹⁾

Perše Primož, posv. l. 1651, je bil l. 1652 kapelan v Škalah. ²⁾

20. Metlika.

Ancl Matija, roj. v Metliki 26. jun. 1776, posv. 30. avg. 1809, bil je od 17. junija 1822 do 17. febr. 1825 provizor pri sv. Martinu na Dreti. ³⁾ Od novega leta 1810 do nov. 1812 kapelanoval je v Monsbergu. ⁴⁾

Gojmerec Jurij „Carniolus, Möttlicensis“ roj. 1722, posv. 1746, je bil duhoven nemškega reda in 1766—1779 nadžupnik pri Veliki nedelji. ⁵⁾

Janez, „de Metlicha“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na veliko soboto leta 1522 v mašnika. ⁶⁾

Jarnevič Janez, roj. v Metliški fari 21. dec. 1767, posv. 23. okt. 1791, umrl kot župnik v Predosljah 6. marca 1834. Bil je izveden v zdravilstvu in pravoznanstvu in dober govornik. ⁷⁾

¹⁾ J. Orožen, V., 316.

²⁾ J. Orožen, V., 90.

³⁾ J. Orožen, II., b., 127.

⁴⁾ Matrike Monsberške.

⁵⁾ Vizitacijski zapisnik Sek. škofije.

⁶⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

⁷⁾ A. Koblar, II., 92.

Kramarič Peter, posv. 21. sept. 1816, kapelanoval je v Gornjemgradu 1816 in 1817; v Ljubnem 1818, 1819; na Rečici 1819—1822; v Kostrivnici leta 1822 in 1823; na Vranskem 1823—1826; pri sv. Martinu v Šaleški dolini l. 1826—1828 in pri sv. Petru pod sv. Gorami 1828—1830. Potem je bil provizor ondi do 23. aprila 1831, ko je postal župnik. Umrl je 24. julija 1837. ¹⁾

Krašovic Janez, roj. 4. jun. 1750, posvečen 1778, kapelanoval je v Rogateci in Zavračah, potem pa je služil 6½ leta kot lokalni kapelan pri svetem Janži na Goričaku v Zavrački župniji. Zaradi bolehnosti je stopil v pokoj in ko je bil nekoliko okreval, pomagal je v dušnem pastirstvu pri sv. Trojici v Slov. gor. Dné 11. dec. 1795 je nastopil župnijo pri sv. Janži na Dravskem polji, kjer je služboval do 28. febr. 1807, ko je odšel župnikovat na Hajdin. Ondi so 27. maja 1809 Francozi v farovž vdrli in mu 600 gold. lastnega in cerkvenega denarja vzeli ²⁾, zato je dal nad vratmi napraviti sledeč kronogram: „A GaLLIs hVsarIs paroChVs DIe XXVII. Mense VIrentI spoLIatVs fVIIt“. ³⁾ Umrl je na Hajdinu 4. junija 1818.

Panijan Janez Alojzij „Carniolus ex campo Metlingensi, Ss. Theologiae Baccalaureus ordinatus in Presbyt. a Rdmo. Eppo Bujensi Bujae Anno 1749

¹⁾ J. Orožen, VI., 385.

²⁾ J. Orožen, I. 520.

³⁾ S. Povoden, „Beitrag zur Kirchengeschichte“ (rokopis).

die 28. Octobris ad tit. Illustr. comitis de Barbo.“¹⁾
 Od 20. aprila 1752 kapelanoval je kratek čas pri sv. Križi na Murskem polji, od junija 1755 do dec. leta 1761 pa v Ljutomeru. Od ondod se je podal zopet k svetemu Križu, kjer je služboval blizo 12 let.²⁾

Tomec Miklavž „Metlingensis“, 1789 kapelan v Zavračah.³⁾

21. Sv. Mihael pri Novem mestu.

Znanc Jožef „Illyrus e S. Michael penes Neustadl“, 24 let star je bil pri sv. Andraži v Lavantinski dolini posvečen 6 sept. leta 1812 v subdijakona, 8. sept. i. l. v diakona, 13. septembra i. l. pa v mašnika.⁴⁾

Znanc Martin, roj. 1721, posvečen 21. sept. 1748 od Oglejskega očaka kardinala Delfina v Vidmu „ad tit. Dni L. B. de Jurizh ad Dominium in Strugg in inferiori Carniolia“. L. 1759 kapelanoval je pri sv. Benediktu v Slov. gor.⁵⁾, julija 1761 postal pa je župnik v Negovi, kjer je l. 1763 dal postaviti farovž. Umril je ondi 11. dec. 1791.⁶⁾

22. Moravče.

Detela Jakob, roj. 1. novembra 1783, posvečen 5. nov. 1809, kapelanoval je v Libeličah

1) Vizitacijski zapisnik od l. 1760.

2) Matrike Ljutomerske in sv. Križa.

3) Vizitacijski zapisnik od l. 1789.

4) Zapisnik ordinacij Sek. škofije.

5) Vizitacijski zapisnik od l. 1759.

6) J. Orožen, I., 260.

1810, v Doberli vasi 1810, 1811, v Dravbergu 1811, 1812, v Slovenski Bistrici 1812, 1813, v Poličanah 1813—1815, v Ribnici 1815, 1816, v Starem trgu 1816—1819, v Braslovčah 1819—1821, v Ločah 1821—1823, pri sv. Petru pod sv. Gorami 1823, 1824. Dne 26. junija 1824 nastopil je župnijo v Žolcpehu, kjer je služboval do 22. aprila 1838, ko je postal župnik pri sv. Petru pod sv. Gorami. Umrli je ondi 30. jun. 1857.¹⁾

Matiček Klemen, posv. od Lavantinskega škofa Lenarta „ad tit. prov. Nobilis armigeri Cristofori Gall de Rudolfseckh“ na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1510 v dijakona, na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ i. l. pa v mašnika.²⁾

Merva Ignac, „Carniolus Moreitschensis“, 24 let star v mašnika posvečen 21. maja 1775.³⁾ L. 1781 bil je kapelan v Leskoveci, od tam pa je maja 1783 prišel v Hoče. L. 1785 se imenuje kurat pri sv. Miklavži na Dravskem polji.⁴⁾ Umrli je kot provizor na Gori 24. novembra 1796, 43 let star za sušico.⁵⁾

23. Mošnjje.

Globočnik Jakob, roj. 5. julija 1781, posvečen 31. jan. 1808, je prvo sv. mašo služil v Pod-sredi 28. febr. 1808. Kapelanoval je v Šmarji 1808,

¹⁾ J. Orožen, II., b., 140 in VI., 386.

²⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

³⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

⁴⁾ Hočke matrike.

⁵⁾ Mrtvaška knjiga Gorska.

v Podsredi 1808, 1809, pri sv. Križi tik Slatine 1809, 1810 in zopet v Podsredi 1810—1825. Po smrti župnika Lukeža Herbica je koncem jun. 1825 postal provizor, a 18. dec. i. l. nastopil je ondotno župnijo, katero je do 1. maja 1860 oskrboval. Takrat je stopil v pokoj in je umrl kot zlatomašnik v Podsredi 2 febr. 1863.¹⁾

24. Motnik.

Miklavž „de Möttnik“, 1369 župnik pri svetem Petru pod sv. Gorami, kateremu je očak Markvard bil podelil župnijo, kakor je razvidno iz sledeče listine, dane 10. aprila 1369: „Cum nos nuperrime contulerimus filialem Ecclesiam s. Petri in Chunsperch presbytero Nicolao de Moetnich ex eo, quia negligentes fuistis in conferendo eandem. Ne nobis ex collatione huiusmodi per nos facta praeiudicium in posterum generet — profiteamur hoc non fecisse ordinaria autoritate, sed tantum jure pro tunc ad nos devoluto decernentes ex nunc, quod eodem Nicolao cedente vel decedente eadem filialis Ecclesia in priori statu debeat remanere. Datum in castro Sorphenberg . . .“²⁾

25. Naklo.

Černe Martin, roj. 11. nov. 1779, posvečen 3. septembra 1809, kapelanoval je v Laškem trgu 1809—1816, potem je bil l. 1816, 1817 provizor pri sv. Ruprtu. Od 13. junija do 21. dec. 1817 opravljal je isto službo v Zagorji, kjer je župnikoval

¹⁾ J. Orožen VI., 337.

²⁾ J. Orožen, VI., 375.

potem do 23. aprila 1821. Takrat postal je župnik v Loki ter je služboval ondi do l. 1828, ko je odšel za župnika k sv. Ilju blizo Velenja. L. 1837 preselil se je v Mozirje, od tam pa leta 1841 v Sromlje. Koncem maja 1852 je stopil v pokoj in je umrl kot zlatomašnik in knezoškof. duh. svetovalec v Krškem 28. marca 1864.¹⁾

Nachtigall Martin, posv. 1656, služboval je do 1661 v Marijanišči Gornjegraškem, potem pa kot vikarij v Žolepahu.²⁾

26. Novomesto.

Fričko Franc, roj. 1746, posv. 1771, kapelanoval je do maja 1772 v Rogatci, potem pa je bil župnik v Polzeli. Tej župniji odpovedal se je in je živel precej časa v Prešniku pri sv. Martinu v Rožni dolini. Od l. 1792 do 23. aprila 1801 je bil provizor na Gomiljskem, potem pa je župnikoval na Rečici, kjer je 20. dec. 1808 umrl.³⁾

Gunde Michael, Novomeščan, bil je z dekretom od 22. aprila 1802 iz Vojnika, kjer je kapelanoval od leta 1800, prestavljen v Celje, od tam pa dné 7. okt. 1807 v Gotovlje. Od 1. julija 1809 do svoje smrti 2. dec. 1825 je bil dekan, knezoškof. duhovni svetovalec in okrožni šolski ogleda v Škalah.⁴⁾

Kočevar Pavl, roj. l. 1761, študiral je bogoslovje najpred v Gradci, potem pa na Dunaji, kjer

¹⁾ J. Orožen, VI., 159.

²⁾ J. Orožen, II., b. 139.

³⁾ J. Orožen, II., b., 189 in Drobtinice 1849.

⁴⁾ J. Orožen, V., 93 in Celjska kronika 253.

je l. 1787. dovršil študije z odliko. Potem je bil tri leta prefekt glavnemu semenišču v Gradci, a l. 1790 poslali so ga kot kapelana v Vojnik, kjer je služboval 5 let. L. 1795 je prišel v Slov. Bistrico, čez dve leti postal pa je župnik v Pišecah. Dne 23. aprila 1806 preselil se je v Škale kot dekan ter je služil ondi do 14. marca leta 1809, ko je postal dekan v Kozjem. Tam je umrl 74 let star 25. julija 1834 ob 11. uri v noči za mrtvoudom. L. 1796 je dal tiskati pri Jenkotu v Celji: „Homiletische Früh-Lehren auf alle Sonntage des ganzen Jahres nach dem buchstäblichen Sinne der sonntäglichen Evangelien zur Belehrung des gemeinen Volkes, eingerichtet von Paul Kotscheer, praktischen Seelsorger des Lavantiner Kirchensprengels.“¹⁾

Martin iz Novega mesta, je 15. maja 1473 bil vmeščen kot „supremus capellanus“ na Ptujski gori.²⁾

Mastnjak Rupert, „de ruedolfswerd“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta „ad tit. provis. Egregii decretor. doctoris Jacobi Rakerspurger plebani in petau“ na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1513 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514 v dijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v mašnika.³⁾

Mikuš Janez, roj. 15. dec. 1787, posvečen 22. sept. 1810, kapelanoval je v Gornjem gradu 1810,

¹⁾ J. Orožen, V., 93 in VI., 125.

²⁾ J. Orožen, I., 504.

³⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

1811; na Rečici 1811, 1812; v Mozirji 1812—1816; v Makolah leta 1816, 1817; v Zibiki 1817—1820; v Prihovi 1820, 1821; v Laškem trgu 1821, 1822; v Brežicah 1822 in v Dobovi 1822. Potem je bil provizor v Kapeli in pri sv. Florijanu na Boči, kjer je 1824 postal župnik. Dne 1. sept. 1832 odšel je od tod kot kurat v Buče ter je služboval ondi do 10. jul. 1839, ko je nastopil župnijo v Artičah. Z novim letom 1852 šel je v pokoj ter je živel potem nekaj časa v Lupinjaku na Hrvaškem. Umrl je v Gradci 19 sept. leta 1860.¹⁾

Mušič Feliks, Novomeščan, kapelanoval je najpred v Metliki na Kranjskem, od koder so ga leta 1803 prestavili na Vransko. A še istega leta moral je iti kot provizor v Ulimije, l. 1804 pa k sv. Andražu nad Polzelo. Potem kapelanoval je zopet na Vranskem, koncem leta 1805 pa je bil premeščen v Braslovče, kjer je služil do 1. junija 1806. Takrat je šel kot provizor k sv. Marjeti pri Rimskih toplicah, kjer je 14. junija l. 1807 postal samostalen kurat. Leta 1817 stopil je v pokoj in je šel kot misar v Petrovče. Umrl je ondi 29. avg. 1841.²⁾

Paradeiser Miklavž, posvečen od Lavan-tinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514 v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika.³⁾

¹⁾ J. Orožen, VI., 144.

²⁾ J. Orožen, IV., b., 356.

³⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

Perše Anton „natione Carniolus, Rudolphswertensis ordinatus Flumine ad S. Laurentium, Dioec. Segnensis Anno 1734. Humanista Labaci et Zagrabiae, ubi absoluta Philosophia in secundum Annum, Theologiae Morali operam dedit.“ L. 1737 je bil 29 let star in od 25. aprila drugi kapelan v Ponikvi.¹⁾

Purger Anton, „Rudolphswertensis, actatis 24 An. approbatus 9. Aprilis 1761 et missus in Siessenberg pro Subsidiario.“²⁾

Stuler Matija „de Rudolfswerd“ prejel je na kvaterno nedeljo: „Intret“ 1512 od Lavantinskega škofa Lenarta presbyterat.³⁾

Sumbragh (Žumprek) Peter „de Rudolfswerd“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta „ad tit. provis. mensae a Generoso viro dno Johanne Vnngnad de Sunneckg“ v soboto: „Venite adoremus“ 1514 v subdijakona, v soboto: „Veni et ostende“ i. l. v dijakona, v soboto: „Remeniscere“ leta 1515 pa v mašnika.⁴⁾

27. Sv. Peter v Komendi.

Janežič Jožef, od 8. maja 1780 župnik pri sv. Andraži nad Polzelo. L. 1797 odpovedal se je in odšel v svoj rojstni kraj, kjer je umrl.⁵⁾

Stebe Andrej, nekaj časa duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, prišel je od tam za kapelana v Černo na Koroškem, potem v Šent-Mihel

1) in 2) Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

3) in 4) Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

5) J. Orožen, IV., a., 203.

v Junski dolini, leta 1741 pa v Ljuče na slov. Štajarskem, kjer je služboval do 1753. Takrat je odšel na Rečico. Leta 1728 in 1729 je bil subsidiarij v Trbovljah.¹⁾

Zadergal Matija, roj. 1. febr. 1778, posvečen 10. sept. 1807, kapelanoval je od 8. maja 1812 do 15. nov. 1813 v Ljutomeru, 1822 pa pri sv. Marku niže Ptuja. L. 1824 je zaradi bolehnosti šel v pokoj in je bival do 1835 pri dominikanih v Gradci, potem pa v Strasgangu. L. 1843 se je preselil v Maria-Trost pri Gradci, kjer je 69 let star umrl 11. aprila 1857.²⁾

28. Sv. Peter pri Novem mestu.

Grivic Lovro, roj. 1. avgusta 1730, posvečen 23. sept. 1758 „ad tit. mensae Illustrissimi Dni de Gerletschitsch, Colonelli in Croacia“, kapelanoval je od febr. do oktobra 1764 pri sv. Juriji na Ščavnici, potem do oktobra 1765 pri sv. Križi na Murskem polji. 1766 in 1767 je služil kot kapelan pri svetem Miklavži v Ljutomerskih goricah, od koder se je meseca maja 1768 preselil k Veliki nedelji. L. 1770. je postal vikarij pri sv. Tomaži ter je služboval ondi 11 let. Dne 11. avg. 1781 bil je imenovan župnikom v Središči, kjer mu je Jožefova dôba z raznimi naredbami provzročila mnogo sitnob. Umrl je 5. jan. 1802 ob 1/2² popoldne.³⁾

1) J. Orožen, II., b., 105.

2) Šematizmi Sek. škofije.

3) Kronika Središka—rokopis.

29. Podzemelj.

Jaklevič Janez, roj. 16. jun. 1778, posv. 4. nov. 1803, kapelanoval je na Muti 1 leto, na Ptujski gori 2 meseca, na Hajdinu 6 mesecev, potem je bil $1\frac{1}{3}$ leta provizor na Hajdinu. Dne 2. maja 1809 je postal kurat pri D. Mariji v Puščavi, a že 3. sept. 1810 je odšel kot župnik v Remšnik. Tukaj je služboval do 25. okt. 1820, potem pa je šel župnikovat v Brezje. O tod je 1. aprila 1842 odšel k sv. Martinu pod Vurbergom, kjer je služil do 4. novembra 1848. Takrat je stopil v pokoj in je živel večjidel v Selnici, kjer je tudi umrl.¹⁾

30. Polhov Gradec.

Constantin Jožef, „alumnus“ in duhovni pomočnik v Gornjem gradu 1775—1777, kapelan na Vranskem 1777, vikarij na Bizeljskem 1779—1781, župnik in komisar v Pilštanji 1781 in 1782 in župnik v Ljučah 1783—1802. Potem se je župniji odpovedal in je odšel v svoj rojstni kraj.²⁾

31. Poljanica (Pöllandl.)

Alič Jurij, rojen 23. aprila 1779, posvečen 6. oktobra 1805, kapelanoval je do 1810 v Laškem trgu, 1. nov. 1810 postal je provizor, 16. maja 1811 pa župnik in dekan v Gornjem gradu, kjer je služboval do 20. januarija 1816. Takrat je odšel k sv. Andražu v Lavantinski dolini, kjer je opravljal dve leti častno službo škofijskega šolskega nadzornika.

¹⁾ J. Orožen, I, 71, 132, 136 in 424.

²⁾ J. Orožen, VI., 88.

Ob Jurijevem 1818 postal je dekan na Vidmu, 11. junija 1845 pa nadžupnik in dekan v Laškem trgu. Umrl je ondi že 24. okt. 1845.¹⁾

Matko Lovro „Pöllandlensis, aet. 28 ann. approbatus 4. Dec. 1758 pro subsidiario in Siessenperg.“²⁾

32. Radeče.

Pauli Peter, iz Radeč, investiran 26. marca 1473 na župnijo sv. Vida blizo Ptuja.³⁾

33. Radovljica.

Andrej iz Radovljice „rector ecclesiae vicariialis in Zelnitz“, se je 1506 ali početkom l. 1507 oni duhovniki odpovedal.⁴⁾

Baltažar iz Radovljice, župnik pri Mariji Magdaleni v Mariborskem predmestji in kapelan ustanove v cerkvi sv. Jakoba v Lembahu, proda 1. jan. 1485 bratoma Bernardu in Ambrožu njivo pri Prežigalu. Dné 20. okt. 1498 pričuje pa isti župnik, da se je župnik Lovrenčki, Andrej, župniki odpovedal in jo Simonu iz Ivnice prepustil.⁵⁾

Bobič Andrej, doktor sv. pisma. Rojen v Radovljici, je bil 1639 v mašnika posvečen „ad tit. mensae monasterii Victoriens.“ Kapelanoval je 1½ leta v Weiz-u v Sekovski škofiji, 4 leta pri sv. Marjeti na Rabi in 4 leta v Jesenicah, potem je bil 9 mesecev

¹⁾ J. Orožen, II., b., 49 in IV., b., 146.

²⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

³⁾ Deželni arhiv v Gradci.

⁴⁾ J. Orožen, I., 576.

⁵⁾ J. Orožen, I., 354 in 573 in V., 530.

vikarij stolne cerkve v Ljubljani. L. 1650 je postal farni vikarij v Škalah ter je služboval ondi do 1658, ko je „ob cumulata sua merita, vitae probatus et literaturae insignis“ imenovan bil župnikom na Vrhniki.¹⁾

Hameric Matej, iz Radovljice, posvečen 5. maja 1806. Kapelanoval je v Ribnici leta 1807, 1808; v Prihovi 1808, 1809; pri sv. Jakobu v Dolu 1809—1814; v Šoštanji 1814—1816; v Vojniku 1816—1818 in v Kostivnici 1818 in 1819. Dne 24. aprila 1820 postal je kurat v Bučah, kjer je umrl 22. marca 1832.²⁾

Karner Ignacij, roj. 30. julija 1732, umrl kot dekan in župnik Nakelski 15. avg. leta 1795 za prsno vodenico.³⁾

Kristan Matej, roj. 1752, posv. 1776, kapelanoval je v Mošnjah pol leta, v Gornjemgradu eno leto, v Solčavi tri leta, v Šoštanji pol leta, v Braslovčah pol leta in v Naklem tri leta. Dne 3. febr. 1787 nastopil je pastirstvo na novi lokaliji v Malčicah, a že čez dve leti je šel v pokoj in umrl v Ljubljani.⁴⁾

Lampuš Gašpar iz Radovljice, je bil od Lavantinskega škofa Lenarta posvečen „ad tit. provis. devote dne barbare Mindarfein priorisse monasterii michelstetn suarumqu. success.“ v soboto: „Venite

¹⁾ J. Orožen, V., 89.

²⁾ J. Orožen, VI., 144.

³⁾ A. Koblar, I., 84. in II., 79.

⁴⁾ A. Koblar, II., 91.

adoremus“ l. 1513 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514 pa v mašnika.¹⁾ L. 1519 do 1526 in 1546 je bil v Marijanišči v Gornjemgradu, 1528 do 1541 pa farni vikarij na Rečici.²⁾

Legat Janez, roj. blizo Radovljice 23. dec. l. 1776, posvečen 2 febr. 1801, kapelanoval je do l. 1805 na Kranjskem, potem pa eno leto v Laškem trgu. Dne 13. nov. 1805 postal je kurat pri bližnji sv. Marjeti, od ktere se je preselil 24. aprila 1806 k sv. Jederti. Ondi je služboval do l. 1821. Takrat je šel župnikovat v Špitalič, od tam pa l. 1833 na Sladko goro. L. 1848 šel je v pokoj in je umrl v Konjicah 12. dec. 1848.³⁾

Lukažič Matija, roj. 1678 v Radovljici, je bil 7 $\frac{1}{4}$ leta kurat v Fužinah, leta 1717—1724 pa farni vikarij v Žolcpahu.⁴⁾

Mossia Krištof iz Radovljice, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1510 v mašnika.⁵⁾

Prešern Mihael, svobodnih umetelnostij in modroslovja magister, notarius publicus — rojen v Radovljici 1676, posvečen v Gradci leta 1698, je bil od maja 1700 do sv. Jurija 1705 kapelan Nakelski.⁶⁾

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

²⁾ J. Orožen, II., b., 187.

³⁾ J. Orožen, IV., b., 355.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 139.

⁵⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

⁶⁾ A. Koblar, II., 89.

Sumrekar Mihael iz Radovljice „studiosus Laybac.“ posv. od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1512. v dijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v mašnika.¹⁾

Tschades Jožef Karol „Civis Carniolus, Rattmanstorffensis“ venčan v Gradci 22. apr. 1727 „A. A. L. L. et Philosophiae Prima Laurea.“²⁾

Viliclini „de Radmansdorf“ župnik pri sv. Vidu blizo Ptuja umrl 1473.³⁾

Zupan Peter, roj. 1756, posv. 1780, kapelanoval je na Igu, v Šmartnem pri Kranji, v Sori, pri sv. Petru v Ljubljani ter bil tudi provizor v Javorji.⁴⁾

Žerovič Janez okoli 1720 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem v Plibergu.⁵⁾

34. Ribnica.

Arlič Jurij „de Reyffnitz“, posv. od Lavantinskega škofa Filipa „ad tit. provis. mensae nobilis armigeri Johannis Enstaler, prefecti dominii in Gotsch“ na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1546 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1547 v dijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v mašnika.⁶⁾

Globacher Janez iz Ribnice, posvečen v mašnika na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1512. od Lavantinskega škofa Lenarta.⁷⁾

1) Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

2) Topographia Ducatus Styriae v dostavku.

3) Deželni arhiv v Gradci.

4) A. Koblar, I., 88.

5) J. Orožen, II., b., 105.

6) in 7) Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

Reich Stefan „Reiffnizensis“ je bil 1775 tretjo leto kapelan v Šmarji na Štajarskem. Zapisnik od 25. julija i. l. ima o njem: „Theologiam absolvit Graecii. Per trimestre fuit in Calobje. Contentus cum suo parcho et caeteris. Non est pro concionibus ex defectu Linguae Carniolicae, quam nondum perfecte calet.“¹⁾

Štefan „filius Georgii de Reiffnitz“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Charitas Dei“ l. 1512 v dijakona.²⁾

Willischiz Jurij „natione Carniolus ex Reiffniz oriundus“ roj. 1587, posv. v Trstu od škofa Ursina na kvaterno soboto v postu l. 1612 v subdijakona, 21. aprila i. l. v dijakona, 16. junija i. l. pa v mašnika. Julija 1617 je prišel za vikarija k sv. Antonu v Slov. goricah. Vizitacijski zapisnik od 3. oktobra i. l. ima o njem: „Inservit huic Ecclesiae (sv. Anton) tres menses, ad quam per Rdm. Parochum Ragerspurgensem est constitutus. Absolvit cursum Philosophiae, casus conscientiae privatim legit. Examinatus in reliquis utcunque satisfecit. Recitat Breviarium et officium B. M. V. diligenter. Fert semper habitum et tonsuram. Communicantium habet ad 2000 omnes obedientes. Parentes secum habet.“³⁾

Wuzel Lukež „Reiffnizensis aet. 42 ann. approbatus 14. nov. 1760 pro Subsidiario ad B. M.

¹⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

²⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

³⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

V. in Siessenberg“. 1) 1755—1759 je bil vikarij pri sv. Jakobu v Dolu, 2) od maja do novembra 1760 pa kapelan v Cirkovicah. 3)

35. Sv. Rupert pri Mokronogu.

Bizjak Janez Krištof, rojen 1652, posv. 1679, kapelanoval je 40 let v Ponikvi, potem pa je bil ondi do smrti supernumerarij. Umrli je kot zlato-
mašnik 83 let star 19. nov. 1735. 4)

Repiša Lukež „de seto Rudberto ppe nassn-
fues“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto pred nedeljo: „Reminiscere“ l. 1515 v akolita, v soboto: „Sicientes“ i. l. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Venite“ i. l. pa v mašnika. 5)

Simon „filius Martini de Seto Rudprto prope Gurkfeld titulum provis. a strenuo d. Joanne Rayhenburger habens“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1512. v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika. 6)

36. Selca.

Megušer Mihael, rojen 1745, je služil 1777 kot „subvicarius“, 1779 pa kot „curatus loci“ pri sv. Petru v Savinjski dolini, kjer je 1781—1783 bil farni vikarij, potem pa do 1797 župnik. Omenjenega leta je dobil Mozirsko župnijo, na katero je bil 26. no-

1) Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

2) J. Orožen, IV., b., 380.

3) Matrike Cirkovske.

4) Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

5) in 6) Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

vembra 1797 investiran. Umrl je ondi 63 let star za mrtudom 5. novembra 1808. ¹⁾

Terpin Filip, „Baccal. Theolog.“, posvečen 1630, je 1631 prišel za kapelana na Ptuj. L. 1633 je bil v Marijanišči v Gornjemgradu, 1636—1638 župnik ondi, 1639 do maja 1643 župnik v Kranji, potem župnik in komisar v Braslovčah, 1655 pa župnik v Šmartnem pri Kranji, kjer je umrl 1684. ²⁾

37. Smlednik.

Božič Lukež Jožef, roj. 1728, posv. 1755, je bil subsidiarij na Dobrovi, kapelan v Št. Jerneji, v Svibnem, v Polhovem Gradcu in v Naklem, od koder je šel župnikovat v Krašnjo. ³⁾

Koderman Anton Valentin, 1788 provizor v Podčetrtku, potem pa do 22. febr. 1789 provizor na Planini. Omenjenega dne je bil ondi kot župnik investiran ter je služboval do 1799. Dne 7. julija i. l. prevzel je župnijo sv. Ksaverja na Stražah, ktero je do svoje smrti 10. junija 1801 oskrboval. ⁴⁾

Stenovic Matija „Flednikensis approbatus pro cooperatore Lembergensi 29. Aprilis 1750.“ ⁵⁾

38. Svibnje.

Jurman Jurij „de Scherffnberg dispensationem sup. defect. natalium habens“, posvečen od Lavan-tinskega škofa Filipa „ad titl. provis. mensae Nobil.

¹⁾ J. Orožen, II., b. 231 in III., 439.

²⁾ Isti, II., b. 44 in IV., a. 45.

³⁾ A. Koblar, II., 90.

⁴⁾ J. Orožen, II., b. 113 in VI., 243.

⁵⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

dni Wilhelmi Gall et hered. suor.“ na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ l. 1537 v subdijakona, 23. sept. i. l. v dijakona, 24. sept. i. l. pa v mašnika. Manjše rede je prejel „extra tempora ex Indulto Legati a Latere Petri Pauli“ — na god sv. Mateja 1537. ¹⁾

Jurman Lukež „de Scherffnberg ex speciali Indulto Rdi dni Petri Pauli aplice sed. Legati a latere etc.“, posv. od istega škofa Filipa 18. febr. 1534 v akolita, 19. t. m. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1535 v dijakona in drugi dan — v nedeljo „Remeniscere“ (21. febr.) pa v mašnika. ²⁾

Matko Martin „de Scharffnberg“, posvečen od Lavantinskega škofa Filipa na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1535 v akolita, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v subdijakona. ³⁾

39. Škofja Loka.

Dolenc Matej, „approbatus pro cooperatore Lembergum 16. Martii 1745“. ⁴⁾

Erdntreich Janez, „de bischolflagk“, je prejel na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516 manjše rede od Lavantinskega škofa Lenarta. ⁵⁾

Fikular Primož „de bischolflagk“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515 v dijakona. ⁶⁾

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ in ³⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

⁴⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

⁵⁾ in ⁶⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

Formacher Jurij, posvečen od istega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ leta 1512 v dijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. pa v mašnika. ¹⁾

Gasperžič Jurij „approbatus 13. Maii 1754 pro Vicario ad S. Georgium sub Raichenegg“. Takrat je bil 27 let star. ²⁾

Hoffer Pavl „de pischoflagk“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ i. l. v dijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516 pa v mašnika. ³⁾

Križaj Matej, roj. 1607, služil je najpred dve leti v neki bolnišnici na Dunaji, potem je bil pol leta v Marijanišči v Gornjemgradu, od koder se je preselil v Černo na Koroškem, kjer je 7 let službo farnega vikarja opravljal. Poznej je bil 15 let vikarij v Šent-Mihelu v Junski dolini, l. 1658 pa je postal vikarij pri sv. Martinu v Šaleški dolini, kjer je služboval do 1682. ⁴⁾

Lenart „filius Simonis ex pischofflackh“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta „ad tit. provis. dni Caspari Lamberger“ na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1512 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514 pa v dijakona. ⁵⁾

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

³⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

⁴⁾ J. Orožen, V., 283.

⁵⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

Perner Martin „de Bischofflagkh“ posvečen od istega škofa Lenarta v soboto: „Remeniscere“ l. 1515 v mašnika. ¹⁾

Singer Jernej iz Škofje Loke, posvečen od istega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514 v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika. ²⁾

Skorbina Mihael „ex Bischofflackh“, je prejel v soboto: „Sicientes“ l. 1511 dijakoniat od imenovanega škofa Lenarta. ³⁾

Sojer Matej, „approbatus pro operario ad B. M. V. in Siessenperg 14. Martii 1753.“ ⁴⁾

Steržinar Ahacij, posv. v Vidmu 1702, kapelanoval je pri sv. Antonu v Brezovci 4 leta, potem pa je bil 7 let spovednik pri klarisinjah v Ljubljani. L. 1713 je postal župnik in komisar v Gornjem gradu, kjer je služboval 20 let. On je začetnik slavne božje poti pri sv. Ksaverji na Stražah in ustanovnik tamošnje cerkve. L. 1733 se je župniji odpovedal in se je podal k sv. Ksaverji, kjer je še več let s posebno gorečnostjo deloval. Umrl je poln zaslug 17. maja 1741 v Nazaretu, pokopali so ga pa pri sv. Ksaverji. Gornjegraška mrtvaška knjiga ima o njem: „1741 Maii 17. diuturnam et anxiam infirmitatem tolerans eamque summa cum patientia superans miseram mortalitatem cum felici, ut pie ac

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavant. škofije.

²⁾ in ³⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

⁴⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

indubie ominamur, immortalitate commutavit Adm. R. D. Achatius Sterschiner, A. A. L. L. et Phliae Mger et S. Thlgiae auditor emeritus Viennae, quondam ob insignem sacrae Asceseos Spiritum Sanctimonialium S. Clarae Labaci Confessarius, dein multa segete Oberburgensis Parochus et Commissarius, quo in officio summa laude gesto Anno 1715 die 3. Decembris primum decantatae per utrumque orbem Xaverianae devotionis jecit fundamentum, ob quam merito eidem zelosissimo viro Sacerdoti ecclesiasticae indefesso animarum venatori tot in coelo immarcessibilis gloriae nectuntur coronae, quot in Xaveriano loco numerantur aut numerabuntur ad suum supremum finem animae conversae, hujus venerandae exuviae e Monasterio Nazarethano, ubi ob dudum susceptum tertium S. P. Francisci Ordinem infirmus delitescere et mori amabat, die 18. Maii ad Thaumaturgum locum advectae et teste copioso clero et populo ad Cryptam S. V. et M. Barbarae sepultae et reconditae sunt aetatis laboribus fractae et ideo non adeo magnae utpote 66 annorum, sed virtutibus et meritis plenae.“ Steržinar je izdal tudi slovensko pesmarico, ki ima sledeč naslov: „Catholish kershanskiga vuka peissme, katere se per kershanskimu vuko, boshyh potyh, per svetimu missionu, ino slasti per svetimo Francisco Xaverio na strashe Gorniga Grada fare nuzno poyo, pogmyrane ino na svitlobo dane skosi Ahaza Stersshinerja. V nemshkim Gradcu per Widmanstadianskih erbizhah 1729.“ ¹⁾

¹⁾ J. Orožen, II., b. 46 in 47.

Terček Jernej „approbatus pro operario in Siessenperg 25. Februarii 1745.“¹⁾

Tomšič Andrej je kapelanoval v Kranjski Gori in v Dobravi na Kranjskem, leta 1811. pa je prišel v Gornjigrad, kjer je služboval poldrugo leto. Potem je bil kapelan v Prihovi do 1816, ko so ga premeščili v Šoštanj. Od ondot je 1818 prišel k sv. Jakobu v Dolu, od tam pa čez dve leti v Ponikvo. Dne 1. maja 1821 je prevzel župnijo sv. Ruprta pri Laškem trgu, katero je vodil do 30. decembra 1841, ko je umrl.²⁾

Wagner Avguštin, „de Bischoflackh — supremus capellanus Montis graciari. prope pettoviam“, je bil od Lavantinskega škofa Lenarta posvečen na veliko soboto 1514 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Caritas dei“ i. l. v dijakona, v soboto: „Venite adoremus“ i. l. pa v mašnika.³⁾ Kapelanijo na Gori imel je že l. 1513,⁴⁾ predno je bil v mašnika posvečen.

Weiss Valentin, do 1723 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem pa do 1725 kapelan v Ljučah. Poznej je bil podvikarij v Poljanici.⁵⁾

Virk Pavl „de bischoffflagk“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ l. 1515 v akolita.⁶⁾

1) Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

2) J. Orožen, IV., b. 261.

3) Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

4) J. Orožen, I., 504.

5) Isti, II., 103.

6) Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

40. Toplice pri Novem mestu.

Fink Andrej, roj. 20. okt. 1777, posvečen v Ljubljani 3. apr. 1802, kapelanoval je v Trebelnem, v Mokronogu, v Kostanjevici, v Novem mestu, v Zatičini, v Lašičah in v Boštanji na Kranjskem, potem je prišel za kapelana v Lavantinsko škofijo in je služil v Dobovi 1815, 1816, v Loki 1816—1818, pri sv. Juriji pri Rifniku 1818, 1819, v Špitaliči kot provizor 1819—1821, na Vranskem kot kapelan 1821—1823, v Zibiki 1823—1826, v Šoštanji 1826, 1827 in v Gornjem gradu 1827, 1828. Dne 1. maja 1828 je šel za provizorja na Reko, kjer je 3. nov. 1830 postal samostalen kurat. Umril je ondi 28. marca 1835. Mrtvaška knjiga omenja o njem tudi sledeče: „In Carniolia inferiori juxta Neostadium natus, vir litteratus, anno 1802 ordinatus, in bello Gallico in Styriam veniens linguae Gallicae et Italicae gnarus, 7 annos hujus Curatiae Curatus primus in hoc coemeterio suis ovibus adpositus, cujus tumulum relictæ uberrimis lacrimis perfundunt.“¹⁾

Kajfež Matija, roj. 1745, kapelanoval je v Brežicah, v Laškem trgu, v Pišecah, v Sromlah, v Mozirji, na Vranskem, pri sv. Martinu pri Slovenjemgradu in v Starem trgu. Dne 5. junija 1803 bil je vmeščen kot župnik v Žolcpahu, kjer je 78 let star umrl 1. okt. 1823.²⁾

¹⁾ J. Orožen, IV., a. 182.

²⁾ Isti, II., b. 140.

41. Trebnje.

Janez Trebnski investiran kot župnik v Črnomlji 15. februarja 1358 od Oglejskega očaka Miklavža. ¹⁾

Jordanus Martin „de treffn“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na veliko soboto l. 1516 v dijakona, na kvaterno soboto: „Caritas dei“ i. l. pa v mašnika. ²⁾

Jug Gregor „de treffn“, posvečen od istega škofa Lenarta v soboto: „Veni et ostende“ l. 1514 v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ l. 1515 pa v mašnika. ³⁾

42. Vače.

Tanšič Jakob „de batsch“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1516 v akolita, na kvaterno soboto: „Caritas dei“ i. l. v subdijakona, na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ i. l. v dijakona, na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ i. l. pa v mašnika. ⁴⁾

43. Velesovo.

Hörner Marko Valerij „Carniolus Michölstadiensis“, posv. na Dunaji leta 1714 „Cooperator primarius assumptus cum consensu D. Commissarii ab A. R. D. Blasio Jureshitz, Parocho Poniculensi Anno 1717 et tempore Visitationis pro cura animarum a Rmo Ordinario approbatus est 29. Aprilis 1717.“ Dne 4. okt. 1736 bil je investiran na župnijo v

¹⁾ Petteg, Die Urkunden des Deutsch-Ordens-Centralarchives zu Wien, I., 345.

²⁾ ³⁾ in ⁴⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

Lemberggu, kjer je služboval do 22. marca 1737, ko je prišel za župnika v Zibiko. Ondi je umrl 70 let star 17. febr. 1752. ¹⁾

44. Vinica.

Horvat Janez, roj. 15. okt. 1763, posvečen 8. okt. 1790, kapelanoval je pri sv. Martinu v Rožni dolini 1790—1792, v Gotovljah 1792—1795, pri sv. Ruprtu 1795 in 1796, pri sv. Ilji pod Turjakom 1796—1799, in pri sv. Juriji pri Rifniku 1800—1802. Dne 20. nov. 1802 prevzel je duhovnijo v Zagorji, katero je oskrboval do 30. aprila 1817, ko se je na Frankolovo preselil. Ondi je župnikoval do konca aprila 1848, potem pa je šel v pokoj. Umrl je kot zlatomašnik na Frankolovem 12. sept. 1853. ²⁾

Karin Tomaž Matija „Vindimarcha Vincensis“, roj. 1746, posv. 1770 „ad tit. mensae Nobilis Dni Ignatii de Kashner, incliti Comitatus Crisiensis vicecomitis“. Najpred je služil kot supernumerarij pri Veliki nedelji, od koder je febr. 1773 šel kapelanoval v Središče. Čez 14 tednov vrnil se je nazaj k Veliki nedelji ter je kapelanoval ondi do 1780. Takrat so ga premeščili k sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. Ondi je kapelanoval do 14. nov. 1782, ko je postal vikarij pri sv. Tomaži. ³⁾ Tam je služboval do 5. okt. 1787. ⁴⁾

¹⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

²⁾ J. Orožen, VI., 159.

³⁾ Vizitacijski zapisnik od l. 1784.

⁴⁾ S. Povoden, Beitrag zu einer Kirchengeschichte.

Radovič Marko, rojen 1743 v Vinici na Kranjskem, posv. 1769 „ad tit. mensae Nobilis Dni Nicolai de Skerlez, Banalis Consiliarii“. Od 1774 do januarija 1780 je kapelanoval pri Veliki nedelji, potem pa eno leto v Središči. L. 1781 je bil drugi, od 1782 do 1791 pa prvi kapelan pri sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah.¹⁾ Od 1795 do 1799 je kapelanoval pri Svetinjah, potem pa do 1803 pri sv. Tomaži.²⁾ Leta 1805 je nastopil kapelanijo pri sv. Petru niže Maribora, kjer je služboval do 1816.³⁾ Umrl je kot deficijent v Gradci 6. nov. 1818.⁴⁾

45. Vipava.

Grešar Matija, roj. 1636, posv. 1664 je bil 1665 do 1668 farni vikarij v Podsredi. Vizitacijski zapisnik od l. 1665 ima o njem: „Aetatis 29 annorum, patria Vippacensis, fuit hactenus cooperato Pailienstainensis, ordinatus ad titulum patrimonii. Sacerdos est primo anno, studuit Pragae, venit circa festum Pentecostes ad Pailienstain. 6. Julii hujus anni a parochia Pailienstainensi ad provisionem hujus plebis (Podsreda) est hic relictus. Quod parochia haec est nimium in Pfund der Gült aggravata, non sibi fidet satisfacere camerae Oberburgensi, ideo Princeps Excellmus eidem ad auxilium steurale defalcandum donavit 24 fl. quos d. Piscator, Gurkfeldensis civis, annuatim solvit pro beneficio Herbergensi et si sperat

1) Vizitacijski zapisniki v knezo-škofijskem arhivu v Gradci.

2) Farna kronika sv. Tomaža.

3) Knezo-škofijski arhiv v Mariboru.

4) Šematizem Sekovske škofije l. 1819.

plus utilitatis ex illo beneficio annuatim percipere finitis locationis annis etiam beneficium eidem fruendum concedit cum onere Missas in monte Herbergensi ad B. M. V. ibidem fideliter perficiendi et steuras solvendi.“¹⁾

Lipovž Jožef „Theologiae Baccalaureus“ rojen 1700 je bil 1741—1750 „vicarius loci fundatus“ na Bizeljskem, potem pa župnik v Planini.²⁾

Pavličič Andrej, Vipavčan, do 1726 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, potem do 1734 farni vikarij v Polzeli.³⁾

Pilat Jakob, rojen 22. jul. 1614, posvečen 22. sept. 1640, bil je 24. julija 1646 investiran na župnijo Lembaško, ktero je 53 let oskrboval. Umrli je 85 let star 2. febr. 1699.⁴⁾

Polšak Martin „Carniolus Vippacensis, aet. 29. Annorum approbatus 13. Julii 1761 ad cooperaturam Poniculensem.“⁵⁾

Runtič Lukež, Vipavčan, je kot kapelan v Laškem trgu oskrboval duhovnijo sv. Ruprta 1715 do 1724 in 1729—1740. Umrli je kot župnik v Radečah 12. febr. 1764.⁶⁾

Šenovic Matija, Vipavčan, je 1755 do maja 1758 kapelanoval v Monsbergu,⁷⁾ potem pa v Rušah.

¹⁾ J. Orožen, VI. 334.

²⁾ Isti, VI. 439 in 242,

³⁾ J. Orožen, II., b. 104 in III., 496.

⁴⁾ Isti, I., 355.

⁵⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

⁶⁾ J. Orožen, IV., b. 259 in 492.

⁷⁾ Matrike Monsberške.

L. 1768 je bil duhovni pomočnik na Ptujski gori, ¹⁾ 1774—1779 pa farni vikarij pri sv. Janži na Dravskem polji. ²⁾ L. 1779 je postal župnik na Hajdinu, kjer je umrl 5. nov. 1805. Ljubil je gostoljubnost, a v uradniških zadevah je bil zelo nereden, kar je nasledniku povzročilo mnogo sitnob. ³⁾

Šetina Lukež „Carniolus Vipacensis“ rojen 1721, posvečen 1746 „ad tit. mensae aliquorum Proprietariorum oppidi s. Viti Vipaci.“ Kapelanoval je več let na Kranjskem, potem pa je služil 6 let kot vojaški kapelan. Leta 1770 je kapelanoval v Jarenini, l. 1774 pa je prišel k sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah, kjer si je kupil velik vinograd in hišo, v kateri je znanprej stanoval. Župnik Janez Nep. Reitz je 1. maja 1775 poročal o njem knezoškofijstvu sledeče: „... qui in Dioecesi praefata Goritiensi, Styriae pluribus nec non in castris 6 annis capellanum curatum egit. Nunc vero in mea-parochia notabilem sibi vineam, fundum et habitationem emit, ibique a potiori habitat, attamen de facultate Rdissimi Archidiaconi in sublevamen Parochis intra Muram et Dravum jurisdictionem exercet.“ ⁴⁾

Šigavec Janez Krst. „Vipacensis approbatus 29. Aprilis 1738 pro cooperatore Lembergum.“ ⁵⁾

¹⁾ Matrike sv. Lovrenca na Dr. polji.

²⁾ J. Orožen, I., 519.

³⁾ S. Povoden, Beitrag zu einer Kirchengeschichte.

⁴⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

⁵⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

Šigavec Jožef „Vippacensis, Archidiaconatus Goritiensis 5. Maii 1744 approbatus pro operario in Siessenperg.“¹⁾

Trost Elija, Vipavčan je bil od 1734 do Jurijevega 1736 kapelan, potem pa do nov. 1780 farni vikarij pri sv. Vidu blizo Ptuja.²⁾

Trost Franc Anton 1749—1766 vikarij pri sv. Marjeti na Polzeli, poznej Petrovški beneficijat v Polzeli. Dne 3. aprila 1773 je bil imenovan nadžupnikom v Rogatci, kjer je 1789 postal tudi dekan. Umrl je ondi 22. marca 1790.³⁾

Trost Jožef Franc, Vipavčan, je bil nekaj časa duhovni pomočnik pri sv. Frančišku na Stražah, 1734, 1735 in 1744—1749 pa vikarij v Polzeli. Pozneje je postal župnik v Rogatci, kjer je služil do 1772, ko je 16. okt. umrl.⁴⁾

Trost Matej, Vipavčan, 1725—1730 Dizmov beneficijat v Ptuji,⁵⁾ potem farni vikarij pri sveti Marjeti niže Ptuja. Umrl je ondi 56 let star 10. julija 1732. V tamošnji cerkvi ima spominek, ktereга napis se glasi: „Haec requies M. R. D. Mathaei Trost, Carnioli Bipachensis actatis LVI. ann. Theologiae moralis auditoris, ad s. Margaritham Virg. et mart. in campo Dravi in tertium annum

1) Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

2) Matrike fare sv. Vida.

3) J. Orožen, III., 497.

4) Isti, II., b. 106 in III., 496.

5) Matrike Ptujске.

parochi, quoniam e vita cedens 10. Julii anno MDCCLXXXII. eam elegit. In pace requiescat.“

46. Višnja Gora.

Ferlan Matevž „ex weichsslberc“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Veni et ostende“ i. l. v dijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516 pa v mašnika. ¹⁾

Feichtinger Ferdinand, roj. 8. jul. 1784, posv. 22. sept. 1810, je bil 1822—1827 vikarij v Celji. Dne 22. marca 1827 je postal župnik v Ponikvi, l. 1834 pa dekan v Šmariji na slovenskem Štajarskem. ²⁾

Herman Višnjegorski, župnikom v Gotovljah imenovan 12. nov. 1472. ³⁾

47. Vodice.

Sovinc Simon, roj. 1745, kapelanoval je od 1795 pri sv. Martinu na Pohorji, dne 24. aprila 1802 pa je postal župnik v Podčetrtku, kjer je 80 let star umrl 3. julija 1825. ⁴⁾

48. Zagorje.

Ternošek P. Avguštin, benediktinec od sv. Pavla, roj. 30. januarija 1654 v Zagorji na Kranjskem, posvečen 1678, je 1679 prišel za kapelana k sv. Lovrenci v Puščavi, kjer si je o časi kuge nabral s svojo požrtvovalnostjo nevenljivih zaslug za večnost.

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ J. Orožen, Celjska kronika, 255.

³⁾ J. Orožen, III., 420.

⁴⁾ Isti, VI., 493.

Potem je postal župnik v Mohličah na Koroškem. L. 1692 je prišel župnikovat k sv. Lovrenci v Puščavi, kjer je služil do 1698. L. 1699 je potoval v službenih poslih od sv. Pavla na Koroškem na Štajarsko, a ko se je vračal, padel je zunaj Brezja tako nesrečno raz konja, da je vsled tega 18. nov. 1699 umrl. ¹⁾

49. Zatičina.

Ahacij „de Sittich“ posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Caritas dei“ l. 1521 v mašnika. ²⁾

Matej „de S. Vito ppe Sittich“, posvečen od istega škofa Lenarta na veliko soboto l. 1516 v subdijakona, na kvaterno soboto: „Caritas dei“ i. l. v dijakona, na kvaterno soboto: „Venite adoremus“ i. l. pa v mašnika. ³⁾

50. Železnike.

Plavec Andrej „Aisnerensis pro operario in Siessenperg approbatus 18. Septembris 1749.“ ⁴⁾

51. Žiri.

Jeraša Andrej „Carniolus Sairahensis“, posvečen v mašnika v Vidmu na Laškem v cerkvi sv. Antona puščavnika od kardinala Daniela Delphina 20. sept. 1749 „ad tit. mensae Domini Locopolitani in Carniolia.“ ⁵⁾ Februarija 1773 je postal župnik v Ljutomeru, kjer je 58 let star umrl 6. julija 1779. ⁶⁾

¹⁾ J. Orožen, I., 407

²⁾ in ³⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

⁴⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

⁵⁾ Knezoškofijski arhiv v Gradci.

⁶⁾ Mrtvaška knjiga Ljutomerska.

52. Zužemberk.

Urbančič Boštjan, „A. A. L. L. et Phliae Magister, Cooperator secundarius ad s. Georgium assumptus 24. Aprilis 1735. Est natione Carniolus Saisenburgensis Districtus Sitticens. aetat. 31 Ann. Ordinatus ad titulum sust. Vtini Anno 1730. In secundum Annum auditor Casuum Graecii, ibidemque Philosophus et Humanista.“¹⁾

Žnuderl Boštjan „de Seysnberg“, posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Caritas dei“ l. 1516 v akolita.²⁾

---

¹⁾ Cathalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

²⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

KAZALO.

	Stran
1. Brezovec pri Ljubljani	1
2. Cerklje	1
3. Črnomelj	3
4. Dol (Lustthal)	5
5. Idrija	5
6. Ig	5
7. Jesenice	6
8. Sv. Jurij pri Kranji	7
9. Kamnik	7
10. Kočevje	11
11. Kranj	13
12. Kropa	25
13. Krško	25
14. Laze pri Ribnici	27
15. Ljubljana	28
16. Lož	47
17. Sv. Martin pri Kranji	48
18. Mekine	48
19. Mengeš	49
20. Metlika	49
21. Sv. Mihael pri Novemestu	51
22. Moravče	51
23. Mošnje	52
24. Motnik	53
25. Naklo	53

II

	Stran
26. Novomesto	54
27. Sv. Peter v Komendi	57
28. Sv. Peter pri Novemestu	58
29. Podzemelj	59
30. Polhov Gradec	59
31. Poljanica	59
32. Radeče	60
33. Radovljica	60
34. Ribnica	63
35. Sv. Rupert pri Mokronogu	65
36. Selca	65
37. Smlednik	66
38. Svibnje	66
39. Škofja Loka	67
40. Toplice pri Novemestu	72
41. Trebnje	73
42. Vače	73
43. Velesovo	73
44. Vinica	74
45. Vipava	75
46. Višnja Gora	79
47. Vodice	79
48. Zagorje	79
49. Zatičina	80
50. Železnike	80
51. Žiri	80
52. Žužemberk	81